

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

วิทยานิพนธ์

ของ

ลาวัณย์ ปักโกทะสัง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สิงหาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**ROLES OF SCHOOL ADMINISTRATORS ON PROMOTING LEARNING
FOR SPECIAL EDUCATION EXPANSION STUDENTS IN SCHOOLS
UNDER BURIRAM PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 1**

Lawan Pakkothasang

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Administrative**

August 2014

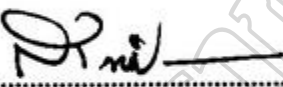
Copyright of Buriram Rajabhat University

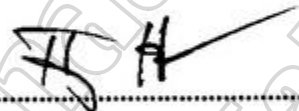

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวฉวี ปักโกทะตั้ง
เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สงวน ทรงวิวัฒน์)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตยา บรรณประสิทธิ์)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....กรรมการ
(ดร. ชูเกียรติ จารัตน์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเกียรติ ละอองทอง)
วันที่.....เดือน..... 20 .. พ.ศ. 2557 ..พ.ศ.

ชื่อเรื่อง	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1		
ผู้วิจัย	ลาวัณย์ ปักโกทะสัง		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สงวน ทรงวิวัฒน์	ที่ปรึกษาหลัก	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตยา บรรณประสิทธิ์	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ในกรอบของเนื้อหา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายใน และด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ประเภทของโรงเรียน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เป็นครูวิชาการจำนวน 59 คน และครูผู้สอนจำนวน 269 คนรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มี 3 ลักษณะ ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 8.533 - 15.298 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9877 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ่ กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูวิชาการและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาปรีมัธยม เขต 1 โดยรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร รองลงมา คือ ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปรีมัธยม เขต 1 โดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามประเภท และขนาดของโรงเรียน ที่ต่างกันพบว่า ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ต่างกันพบว่า ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูวิชาการและครูผู้สอนได้แสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปรีมัธยม เขต 1 ที่มีจำนวนมากที่สุดในแต่ละด้าน ได้แก่ ควรจัดครูผู้สอนเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่มีการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ควรมีการจัดสื่อให้หลากหลายและจัดให้มีมีการประเมินผลการใช้สื่อทุกครั้งเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนยิ่งขึ้น ควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และนิเทศตามสภาพจริง และควรจัดงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้

TITLE Roles of School Administrators on Promoting Learning for Special Education Expansion Students in Schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 1

AUTHOR Lawan Pakkothasang

THESIS ADVISORS Assistant Professor Dr. Sa-nguan Songwiwat Major Advisor
Assistant Professor Dr. Nitaya Banprasit Co-advisor

DEGREE Master of Education MAJOR Educational Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University YEAR 2014

ABSTRACT

The purpose of this research were to study and compare the roles of school administrators on promoting learning for special education expansion students in schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 1 in 4 aspects : personnel development, media and learning resources management, internal supervision, and supporting factors management, school type, working experience, and school size. The samples used in this study were derived from a multistage random. The samples were 59 academic teachers and 269 teachers, in a total of 328, selected by using multi-stage random sampling. The research instrument a 3-part questionnaire, including checklist, 5-rating scale and open-ended form with discrimination value between 8.533-15.298 and the reliability of .9877. The statistics used in data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance and Scheffé test. The statistical significance was set at .05 level.

The research as follows.

1. The academic teachers and teachers the roles of school administrators in promoting learning for special education expansion students in schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 1 both in overall each aspect at the highest level. The highest mean score

was personnel development, followed by media and learning resources ; management whereas, the lowest mean score was internal supervision.

2. The academic teachers and teachers perceived the roles of school administrators in promoting learning for special education expansion students in overall with no difference, but the personnel development and media and learning resource management aspects were found with statistically significant different at the .05 level. In terms of school types and sizes both in overall and each aspect, it was in contrast, in terms of working experiences both in overall and each aspect, it was found with statistically significant difference at the .05 level.

3. The academic teachers and teachers gave main additional opinions and suggestions about the roles of school administrators on promoting learning for special education expansion with the highest number in each that the teachers should be trained continuously wherever there has the training course about the mainstreaming management, there should provide the variety of those media and should evaluate each time in order to develop move teaching and learning, there should have the continuous and authentic supervision, and the budget should be allocated sufficiently for learning management.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สงวน ทรงวิวัฒน์ ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตยา บรรณประสิทธิ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และ ดร.ชูเกียรติ จารัตน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาช่วยเหลือ ดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง ต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนวิทยานิพนธ์สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ในความเมตตาเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ นายวิญญู โพธิ์ใจ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษา พิเศษ จังหวัดบุรีรัมย์ นายอภิชา จันผากุลเชษฐ ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดละลวด สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 นางพรณิชา บาร์เบอร์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 นางอิสรา สีทอง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพระครูพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 นางสาวคำขวัญ ศิริรัมย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกัลยาณีพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่ได้กรุณาตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ผู้บริหาร โรงเรียน ครูวิชาการและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัว ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นสาขาวิชาการบริหารการศึกษารุ่น 19 หมู่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ให้การสนับสนุนทั้งกำลังกาย กำลังใจในการศึกษา และการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีเสมอมา

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณแด่บิดา มารดา บुरพจารย์ คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้แก่ผู้วิจัยไว้ ณ โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
หน้าอุมติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
ประกาศคุณูปการ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การบริหารการศึกษา.....	12
ความหมายของการบริหารการศึกษา.....	12
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.....	13
ความหมายของผู้บริหารสถานศึกษา.....	17
บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา.....	18

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม.....	20
ความหมายของการศึกษาพิเศษ.....	20
ความสำคัญของการศึกษาพิเศษ.....	21
รูปแบบของการศึกษาพิเศษ.....	23
ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	25
ความหมายของการเรียนร่วม.....	28
ความสำคัญของการเรียนร่วม.....	29
รูปแบบการจัดการเรียนร่วม.....	30
นโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมและเยาวชนพิการ.....	33
แนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม.....	35
บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับ	
เด็กพิเศษเรียนร่วม.....	38
การส่งเสริมด้านการพัฒนาบุคลากร.....	38
การส่งเสริมด้านการจัดสื่อและแหล่งเรียนรู้.....	39
การส่งเสริมด้านการนิเทศภายใน.....	40
การส่งเสริมด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
งานวิจัยในประเทศ.....	42
งานวิจัยต่างประเทศ.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	83
สมมุติฐานของการวิจัย.....	83
วิธีดำเนินการวิจัย.....	84
สรุปผลการวิจัย.....	86
อภิปรายผล.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	92
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	93
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	94

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	104
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย.....	110
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	113
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการทำวิจัย.....	115
ภาคผนวก จ คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	126
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	132

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามอำเภอและขนาดของโรงเรียน.....	47
3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครูวิชาการ โรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามอำเภอและ ขนาดของโรงเรียน.....	48
3.3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จากโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอและขนาดของโรงเรียน.....	48
4.1 จำนวนร้อยละของสถานภาพตำแหน่ง ประเภทของโรงเรียน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	59
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร สถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน.....	60
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร สถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมและรายข้อ.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.4 คำเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดการสื่อ และแหล่งเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ.....	63
4.5 คำเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 1 ด้านการนิเทศภายใน โดยรวมและรายข้อ.....	66
4.6 คำเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 1 ด้านการบิัจฉยสนับสนุน โดยรวมและรายข้อ.....	68
4.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาท ของ ผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก พิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 1 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาท ของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับ เด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามประเภทของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	71
4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามประเภท ในการปฏิบัติงาน.....	72
4.10 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวม.....	73
4.11 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการพัฒนาบุคลากร.....	74
4.12 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดการสื่อ และแหล่งเรียนรู้.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.13 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการนิเทศภายใน.....	76
4.14 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการปัจจัยสนับสนุน.....	77
4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาท ของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก พิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	78
4.16 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก พิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการพัฒนาบุคลากร.....	79
4.17 จำนวนร้อยละของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้.....	80
4.18 จำนวนร้อยละของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการนิเทศภายใน.....	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.19 จำนวนร้อยละของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน.....	82

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คนที่มีคุณภาพย่อมส่งผลให้สังคมและประเทศชาติมีความก้าวหน้า การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเมื่อคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพแล้วจะทำให้การพัฒนาสิ่งอื่นเป็นไปได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นประเทศที่เจริญแล้วจะเน้นสิทธิและเสรีภาพในการศึกษาเพื่อให้ทุกคนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 10 กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน” วรรคที่สองระบุว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ” และการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสามได้ระบุว่า “ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

2545 : 7-8)

การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นนโยบายสำคัญที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการตามนโยบายประกัน โอกาสทางการศึกษา คือ ให้เด็กทุกคนได้เรียนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยจัดในรูปแบบของการเรียนร่วม การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นการจัดเพื่อสนองนโยบายการจัดการศึกษาภาคบังคับให้ทั่วถึงและสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาพิเศษ ที่มุ่งให้เด็กพิการ ได้มีโอกาสพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ด้วยการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ให้มากที่สุดเท่าที่ศักยภาพของเด็กแต่ละคนจะพึงมี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

2547 : คำนำ) การเรียนร่วมจึงเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษาที่ให้โอกาสแก่เด็กพิการ ได้ร่วมเรียน ร่วมใช้ชีวิตกับเด็กปกติในระบบ โรงเรียน เพื่อให้เด็กเหล่านั้น ได้พัฒนาตามศักยภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตนเองได้และใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมได้ ภายใต้พื้นฐานการจัดการศึกษาอย่างค้ำคูณและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งการปรับตัวทางสังคมเพื่อให้พวกเขามีประสบการณ์ตรงและสามารถพัฒนาตนเองให้ได้มากที่สุด เป็นการเปิดโอกาสให้พวกเขาได้มีโอกาสอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข รวมทั้งได้รับการพัฒนาศักยภาพด้วยกระบวนการทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันตลอดไป สถานศึกษาทุกแห่งจึงต้องตระหนักในการจัดการศึกษาให้ทั่วถึงและต้องให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 ที่กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้ยังกำหนดให้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ ซึ่งเจตนารมณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับปรัชญาการจัดการศึกษาให้กับคนพิการ โดยจัดให้เป็นเฉพาะบุคคล สอดคล้องกับความต้องการและตามความจำเป็นพิเศษอันเนื่องมาจากความพิการ โดยจัดให้คนพิการเข้าเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 : 13-14 ; อ้างถึงใน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดบุรีรัมย์. 2550 : 8)

การบริหารและจัดการศึกษาในสถานศึกษา เป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยตรงที่ดำรงตำแหน่งตามสิทธิและหน้าที่ของตำแหน่งนั้น ผู้บริหารจะต้องเป็นมืออาชีพและเป็นผู้นำทางวิชาการ ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ทางการบริหารการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจ ทำนาย ตัดสิน และควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ ในหน่วยงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของหน่วยงาน ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาไทยในปัจจุบัน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินการตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐทุกแห่งมีสถานภาพเป็น โรงเรียนนิติบุคคลมีการบริหารและจัดการศึกษาสถานศึกษา โดยยึดหลักการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (สมาน อัสวภูมิ. 2543 : 28) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่สุดในโรงเรียนเพราะบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาจะมีผลกระทบต่อรูปแบบ คุณภาพ ประสิทธิภาพ ความกระตือรือร้นและลักษณะความคิดของทั้งโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ในการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะต้องมีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาไปสู่โรงเรียนที่มีคุณภาพทั้งครู อาจารย์ และนักเรียน ตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้การบริหาร

สถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพผู้บริหารจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการที่จะนำเอาทรัพยากรมาประกอบกันตามกระบวนการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้บริหาร คือ กุญแจความสำเร็จ โรงเรียน คือ องค์กรทางสังคมเช่นเดียวกับองค์กรอื่น ผู้บริหารและครูมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงหรือการปฏิรูป การจัดการศึกษาจะมีประสิทธิภาพและมาตรฐานได้ต้องเกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหาร ครู และบุคลากรใน โรงเรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะครูซึ่งเป็นบุคคลสำคัญ ที่มีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียน ได้มีความรู้ ความสามารถและเจริญเติบโตไปในทิศทางที่เหมาะสม ดังนั้นในการปฏิรูปการศึกษาจึงควรหันมาเอาใจใส่ ให้กำลังใจ เพื่อให้ครูทำงานจนสุดความสามารถยิ่งขึ้น (ประพัฒน์พงษ์ เสนาฤทธิ์. 2543 :

4)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดสร้างสรรค์ การที่จะให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังกล่าวต้องจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึด หลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิผล หากครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะเพียงพอมีความรู้ความเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ในการ จัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีย่อมจะทำให้การพัฒนาผู้เรียนบรรลุเป้าหมายและมาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและ มาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็น แนวทางหนึ่งของการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะเพียงพอ สำหรับการสร้าง โอกาสและจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเองเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ ในยุคสังคมฐานความรู้ซึ่งความรู้มีปริมาณมาก สามารถเรียนรู้และค้นคว้าได้จากหลายแห่งโดยไม่จำกัดเวลา สถานที่จึงต้องมีการปรับเปลี่ยน วิธีการให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการ และแนวคิดการพัฒนาคนให้เป็นบุคคลแห่ง การเรียนรู้และร่วมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้หลักสูตรการอบรมครูสอนการศึกษาพิเศษแต่เดิมเน้น ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการอบรม พัฒนาโดยต้องใช้เวลาพบกับผู้ให้ความรู้เป็นส่วน ใหญ่ก็ปรับเปลี่ยนให้ผู้เข้าอบรมได้ศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรด้วยตนเองก่อนเข้ารับ การทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน หากมีผลการทดสอบผ่านเกณฑ์ก็จะเข้ารับการอบรมต่อในเวลาสั้น ๆ

เพื่อเติมเต็มและแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับการนำไปฝึกฝนประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาที่ตนปฏิบัติงานซึ่งกำหนดเป็นภาคปฏิบัติที่มีการนิเทศติดตามให้ครูที่ผ่านการอบรมมีเพื่อนร่วมทางในการเป็นที่เลี้ยงซึ่งแน่นอนมีความมั่นใจว่าตนเองสามารถจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ เมื่อมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอบรมครูสอนการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2544 ในปี พ.ศ. 2556 จึงได้มีการปรับสาระให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ ในกระบวนการอบรมได้ปรับเปลี่ยนให้สถาบันการศึกษาที่ผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษเป็นหน่วยงานอบรมระยะต้นแบบเข้มหลังจากผู้ขอเข้ารับการอบรมผ่านเกณฑ์การทดสอบวัดความรู้พื้นฐานจากการศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรและการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้บ่มเพาะตนเองสำหรับการนำไปสู่การปฏิบัติ ในสถานศึกษาตามเงื่อนไขที่กำหนดของหลักสูตร (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2544 : คำนำ ; อ้างถึงใน หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. 2556 : คำนำ)

ปัจจุบันมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจำนวนมากที่เข้าเรียนในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปนับเป็นโอกาสดีที่เด็กพิเศษเหล่านั้นจะได้เรียนร่วมกับเด็กปกติอื่น ๆ โดยที่ไม่รู้สึกรู้ว่าตนเองแตกต่าง และ สถานศึกษาต้องหาแนวทางในการพัฒนาเด็กเหล่านี้ให้พวกเขาสามารถเรียนรู้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข ซึ่งจากความเป็นมาและความสำคัญของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนที่มีต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารในการพัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม แก้ไขปัญหาเป็น สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข และเพื่อให้ผู้บริหารสามารถบริหารงานใน โรงเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ประเภทของโรงเรียน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูวิชาการ และครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมแตกต่างกัน
2. ครูวิชาการ และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา และขยายโอกาสทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมแตกต่างกัน
3. ครูวิชาการ และครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานต่างก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมแตกต่างกัน
4. ครูวิชาการ และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
2. สามารถใช้ผลการวิจัยเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการนำไปส่งเสริม และพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาดังนี้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2545 : 150)

- 1.1 ด้านการพัฒนาบุคลากร
- 1.2 ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้
- 1.3 ด้านการนิเทศภายใน
- 1.4 ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูวิชาการและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ปีการศึกษา 2556 รวม 69 โรงเรียน ครูวิชาการจำนวน 69 คน และครูผู้สอนจำนวน 843 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 912 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มประชากรโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 608 ; อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 40) ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ครูวิชาการ 59 คน ครูผู้สอน 269 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 328 คน โดยวิธี การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพตำแหน่ง จำแนกเป็น

3.1.1.1 ครูวิชาการ

3.1.1.2 ครูผู้สอน

3.1.2 ประเภทของโรงเรียน จำแนกเป็น

3.1.2.1 ประถมศึกษา

3.1.2.2 ขยายโอกาสทางการศึกษา

3.1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จำแนกเป็น

3.1.3.1 ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี

3.1.3.2 ประสบการณ์ 5 -10 ปี

3.1.3.3 ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

3.1.4 ขนาดของโรงเรียนจำแนกเป็น

3.1.4.1 ขนาดเล็ก จำนวนนักเรียน 1-120 คน

3.1.4.2 ขนาดกลาง จำนวนนักเรียน 121- 300 คน

3.1.4.3 ขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียนมากกว่า 300 คน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นผู้นำและผู้ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่มีความสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการเรียน การสอน และการเรียนรู้ รวมทั้งประสานสัมพันธ์ระดมและจัดทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรักษาการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา

3. การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของผู้บริหารที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านพัฒนาบุคลากร หมายถึง การประชุม ชี้แจงนโยบายในการปฏิบัติงาน การเพิ่มเติมความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ การปรับทัศนคติ การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง และมีวิทยฐานะที่สูงขึ้น เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการจัดทำโครงสร้างองค์กร แสวงหาข้อมูลข่าวสารให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ปฏิบัติงานในหน้าที่เต็มตามศักยภาพ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ การส่งเสริมให้บุคลากรจัดบรรยากาศทั้งในและนอกห้องเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และสนับสนุนการผลิตสื่อใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนและสนับสนุนให้ครูศึกษาค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3 ด้านการนิเทศภายใน หมายถึง การช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุน แนะนำ บุคลากร เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การจัดทำปฏิทินนิเทศภายใน โรงเรียนอย่างเป็นระบบและส่งเสริมให้ครูนำผลการนิเทศมาพัฒนาปรับปรุงสื่อวัตกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.4 ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้พัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน แหล่งเรียนรู้ ห้องปฏิบัติการที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน จัดหาหนังสือ ตำรา วารสาร ตลอดจนสิ่งจำเป็นอื่น ๆ เพื่อให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุขในการทำงาน

4. เด็กพิเศษ หมายถึง เด็กกลุ่มที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพิ่มเติมจากวิธีการตามปกติ ทั้งในด้านการใช้ชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ และการเข้าสังคม เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของตนเอง โดยออกแบบการดูแลช่วยเหลือเด็กตามลักษณะความจำเป็นและความต้องการของเด็กแต่ละคนและเป็นเด็กที่สถานศึกษารับรองว่าเป็นเด็กพิการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ 9 ประเภท ได้แก่

4.1 เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

4.2 เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

4.3 เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา

4.4 เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ

4.5 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Intellectual Deficiency)

4.6 เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities)

4.7 เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์

4.8 เด็กออทิสติก (รวมถึงความบกพร่องของพัฒนาการแบบรอบด้านอื่น ๆ)

4.9 เด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน

5. การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม หมายถึง การจัดให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปในระบบการศึกษาทั่วไปมีการร่วมกิจกรรมกับเด็กปกติเต็มเวลา และใช้ช่วงเวลาช่วงหนึ่งในแต่ละวันดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ให้กับนักเรียนในความดูแล เช่น การซ่อมเสริมด้านวิชาการตามลักษณะของความบกพร่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยการฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ปลูกฝังค่านิยมและคุณธรรมที่ดี รักในถิ่นฐาน มีความรู้เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนา ศูนย์ภาพอย่างครบถ้วนทั้งคนตรี กีฬา ศิลปะ ใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม มีการประเมินการพัฒนาของผู้เรียนที่หลากหลายและต่อเนื่องโดยเน้นจากสภาพจริงสามารถนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนได้

6. สถานภาพตำแหน่ง หมายถึง การจำแนกบุคลากรในสถานศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่ต่างกัน จำแนกเป็น

6.1 ครูวิชาการ หมายถึง ครูที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้างานวิชาการของโรงเรียนและปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนในโรงเรียน

6.2 ครูผู้สอน หมายถึง ครู หรือบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนหรือจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนในโรงเรียน

7. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งจนถึงปัจจุบัน จำแนกเป็น

7.1 ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี

7.2 ประสบการณ์ 5 - 10 ปี

7.3 ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

8. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การแบ่งโรงเรียนออกเป็นขนาดต่าง ๆ โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง จำแนกเป็น

8.1 ขนาดเล็ก จำนวนนักเรียน 1-120 คน

8.2 ขนาดกลาง จำนวนนักเรียน 121- 300 คน

8.3 ขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียนมากกว่า 300 คน

9. ประเภทของโรงเรียน หมายถึง การแบ่งโรงเรียนออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยใช้จำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอนเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง จำแนกเป็น

9.1 โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 และมีเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ประกอบด้วย โรงเรียนจำนวนทั้งหมด 41 โรงเรียน

9.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 และมีเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ประกอบด้วย โรงเรียนจำนวนทั้งหมด 28 โรงเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ซึ่งได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. การบริหารการศึกษา

- 1.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา
- 1.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
- 1.3 ความหมายของผู้บริหารสถานศึกษา
- 1.4 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา

2. การศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม

- 2.1 ความหมายของการศึกษาพิเศษ
- 2.2 ความสำคัญของการศึกษาพิเศษ
- 2.3 รูปแบบของการศึกษาพิเศษ
- 2.4 ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- 2.5 ความหมายของการเรียนร่วม
- 2.6 ความสำคัญของการเรียนร่วม
- 2.7 รูปแบบของการเรียนร่วม
- 2.8 นโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมและเยาวชนพิการ
- 2.9 แนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม

3. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม

- 3.1 การส่งเสริมด้านการพัฒนาบุคลากร
- 3.2 การส่งเสริมด้านการจัดสื่อและแหล่งเรียนรู้
- 3.3 การส่งเสริมด้านการนิเทศภายใน
- 3.4 การส่งเสริมด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การบริหารการศึกษา

การบริหารการศึกษา เป็นการดำเนินการให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักสูตร การศึกษาโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ซึ่งแตกต่างกันตามสถานที่ เวลา และ โอกาสให้ได้ประโยชน์แก่ ผู้เรียนสูงสุดทรัพยากรดังกล่าวได้แก่ คน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการจัดการ

ความหมายของการบริหารการศึกษา

ความหมายของ “การบริหารการศึกษา” มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลายดังนี้
กิตติมา ปรีดีคิลก (2545 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง ความพยายามที่จะจัดการดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องของการศึกษา ได้แก่ โรงเรียน หลักสูตร ครู นักเรียน

รุ่ง แก้วแดง (2545 : 44) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การจัดการเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพมากที่สุด

วรุณยุพา วิโนทพรรษ์ (2546 : 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆที่ผู้บริหารร่วมกับผู้เกี่ยวข้องดำเนินการเกี่ยวกับการให้การศึกษาแก่เยาวชนและผู้สนใจในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบของสถานศึกษา โดยใช้ทรัพยากร การบริหาร คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการเพื่อให้บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตร คือ การพัฒนาคนให้มีคุณภาพและดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

บุญจันทร์ จันทร์เจียม (2548 : 11) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญ คือ การวางแผน การจัดองค์การนำและการควบคุมซึ่งมีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลร่วมดำเนินงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สุนทร โคตรบรรเทา (2554 : 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การทำให้คนตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันทำงานให้บรรลุเป้าหมาย หรือการทำงานกับคน และ โดยคนเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่ม บุคคล เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะคติ พฤติกรรม ค่านิยม หรือคุณธรรม ทั้งในด้านการสังคม การเมือง เศรษฐกิจ เป็นพลเมืองดีโดยใช้ทรัพยากรการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการเพื่อให้บรรลุผล ตามจุดหมายของหลักสูตร และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

ในการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีหลักและกระบวนการบริหาร ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการบริหารสถานศึกษามีความเหมาะสม มีผู้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาดังนี้

สมคิด มาวงศ์ (2554 : 13) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า การบริหารการศึกษา เป็นแนวทาง เทคนิค หรือวิธีการ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการหลัก ๆ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ การประสานงาน การควบคุมงาน การตัดสินใจ การจัดคนเข้าทำงาน การจัดสรรทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร การประเมินผล และการปรับปรุง รวมทั้งการกระตุ้นหรือการจูงใจที่ผู้บริหารนำมาใช้ในการปฏิบัติการกิจการบริหาร การศึกษา ให้ประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล ดังนั้นหัวใจหลักของผู้บริหารจำเป็นต้องทราบกระบวนการทางการบริหาร และต้องมี ทักษะในการใช้กระบวนการทางการบริหารทุกขั้นตอน อย่างมีแนวคิดและความเหมาะสม

ทฤษฎีการบริหารของ ฟาโยล (Fayol, 1949 : 110 อ้างถึงใน สมคิด บางโม (2544 : 33-34) เป็นบุคคลแรกที่วิเคราะห์ถึงองค์ประกอบมูลฐานของการบริหารว่ามี 5 ประการ ซึ่งปัจจุบันเรียกว่า ทฤษฎีการบริหาร (Administrative Process) มีดังนี้

- 1.1 การวางแผน (Planning) การกำหนดจุดมุ่งหมายและการปฏิบัติไว้ล่วงหน้า
- 1.2 การจัดหน่วยงาน (Organizing) การจัดหน่วยงาน การจัดคนและแบ่งงานกันทำ
- 1.3 การบังคับบัญชา (Commanding) การตัดสินใจ การสั่งการ การอำนวยการควบคุม
- 1.4 การประสานงาน (Co-Ordination) การจัดให้ฝ่ายต่างๆ ทำงาน ไม่ซ้ำซ้อน
- 1.5 การควบคุม (Controlling) การควบคุมให้ทำงานตามแผนที่วางไว้

ทฤษฎีทางการบริหารและวิวัฒนาการการบริหารการศึกษา

ระยะที่ 1 ระหว่าง ค.ศ. 1887-1945 (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. 2542 : 10-12) ยุคนักทฤษฎีการบริหารสมัยดั้งเดิม (The Classical Organization Theory) แบ่งย่อยเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ของเทย์เลอร์ (Taylor) ความมุ่งหมายสูงสุดของแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์ คือ จัดการบริหารธุรกิจหรือโรงงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เทย์เลอร์ มองคนงานแต่ละคนเปรียบเสมือนเครื่องจักรที่สามารถปรับปรุงเพื่อเพิ่มผลผลิตขององค์การได้ เข้าของดาร์บี "The one best way" คือ ประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุดจะเกิดขึ้น ได้ต้องขึ้นอยู่กับสิ่งสำคัญ 3 อย่างคือ

- 1.1 เลือกคนที่มีความสามารถสูงสุด (Selection)
- 1.2 ฝึกอบรมคนงานให้ถูกวิธี (Training)

1.3 หาสิ่งจูงใจให้เกิดกำลังใจในการทำงาน (Motivation)

ผลผลิตของยุคอุตสาหกรรมในงานวิจัยเรื่อง "Time and Motion Studies" เวลาและการเคลื่อนไหว เชื่อว่ามีวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เพียงวิธีเดียวที่ดีที่สุด เขาเชื่อในวิธีแบ่งงานกันทำ ผู้ปฏิบัติระดับล่างต้องรับผิดชอบต่อระดับบน เทย์เลอร์ เสนอระบบการจ้างงาน (จ่ายเงิน) บนพื้นฐานการสร้างแรงจูงใจ สรุปหลักวิทยาศาสตร์ของเทย์เลอร์ประกอบด้วย 3 หลักการดังนี้

1. การแบ่งงาน (Division of Labors)
2. การควบคุมดูแลบังคับบัญชาตามสายงาน (Hierarchy)
3. การจ่ายค่าจ้างเพื่อสร้างแรงจูงใจ (Incentive Payment)

2. กลุ่มการบริหารจัดการ (Administration Management) หรือ ทฤษฎีบริหารองค์การอย่างเป็นทางการ (Formal Organization Theory) ของ ฟาโยล (Fayol) บิดาของทฤษฎีการปฏิบัติการและการจัดการตามหลักบริหาร ทั้ง ฟาโยล (Fayol) และเทย์เลอร์ (Taylor) จะเน้นตัวบุคคลปฏิบัติงาน + วิธีการทำงานได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลแต่ก็ไม่มองด้าน "จิตวิทยา" ฟาโยล ได้เสนอแนวคิดในเรื่องหลักเกี่ยวกับการบริหารทั่วไป 14 ประการ แต่ลักษณะที่สำคัญมีดังนี้

2.1 หลักการทำงานเฉพาะทาง (Specialization) คือการแบ่งงานให้เกิดความชำนาญเฉพาะทาง

2.2 หลักสายบังคับบัญชา เริ่มจากบังคับบัญชาสูงสุดสู่ระดับต่ำสุด

2.3 หลักเอกภาพของบังคับบัญชา (Unity of Command)

2.4 หลักขอบข่ายของการควบคุมดูแล (Span of Control) ผู้ดูแลหนึ่งคนต่อ 6 คนที่จะอยู่ใต้การดูแลจึงจะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพที่สุด

2.5 การสื่อสารแนวตั้ง (Vertical Communication) การสื่อสารโดยตรงจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง

2.6 หลักการแบ่งระดับการบังคับบัญชาให้น้อยที่สุด คือ ไม่ควรมีสายบังคับบัญชายืดยาว หลายระดับมากเกินไป

2.7 หลักการแบ่งความรับผิดชอบระหว่างสายบังคับบัญชาและสายเสนาธิการ (Line and Staff Division)

3. ทฤษฎีบริหารองค์การในระบบราชการ (Bureaucracy) มาจากแนวคิดของ เวเบอร์ (Weber) ที่กล่าวถึงหลักการบริหารราชการประกอบด้วย

3.1 หลักของฐานอำนาจจากกฎหมาย

3.2 การแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ที่ต้องยึดระเบียบกฎเกณฑ์

3.3 การแบ่งงานตามความชำนาญการเฉพาะทาง

3.4 การแบ่งงาน ไม่เกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนตัว

3.5 มีระบบความมั่นคงในอาชีพ

จะอย่างไรก็ตามระบบราชการก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งในด้านข้อเสีย คือ สายบังคับบัญชาที่ยาวการทำงานต้องอ้างอิงกฎระเบียบ จึงชักช้าไม่ทันการแก้ไขปัญหาในปัจจุบันเรียกว่าระบบ “Red Tape” ในด้านข้อดี คือ ยึดประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก การบังคับบัญชา การเลื่อนขั้นตำแหน่งที่มีระบบระเบียบ

ระยะที่ 2 ระหว่าง ค.ศ. 1945–1958 ยุคทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) ฟอลเล็ต (Follette) ได้นำเอาจิตวิทยามาใช้และได้เสนอการแก้ปัญหาคัดแย้ง (Conflict) ไว้ 3 แนวทาง ดังนี้

1. Domination คือ ใช้อำนาจอีกฝ่ายสยบลง คือให้อีกฝ่ายแพ้ให้ได้ ไม่คืนอก
2. Compromise คือ คนละครึ่งทาง เพื่อให้เหตุการณ์สงบโดยประนีประนอม
3. Integration คือ การหาแนวทางที่ไม่มีใครเสียหน้า ได้ประโยชน์ทั้ง 2 ทาง (ชนะ ชนะ)

นอกจากนี้ ฟอลเล็ต (Follette) ให้ทัศนะน่าฟังว่า “การเกิดความขัดแย้งในหน่วยงานเป็นความบกพร่องของการบริหาร”

ระยะที่ 3 ตั้งแต่ ค.ศ. 1958 – ปัจจุบัน ยุคการใช้ทฤษฎีการบริหาร (Administrative Theory) หรือการศึกษาเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science Approach) ยึดหลักระบบงาน + ความสัมพันธ์ของคน + พฤติกรรมขององค์กร ซึ่งมีแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่หลาย ๆ คน ได้แสดงไว้ดังต่อไปนี้

1. บาร์นาร์ด (Barnard) เขียนหนังสือชื่อ The Function of the Executive ที่กล่าวถึงงานในหน้าที่ของผู้บริหาร โดยให้ความสำคัญต่อบุคคลระบบของความร่วมมือขององค์กร และเป้าหมายขององค์กร กับความต้องการของบุคคลในองค์กรต้องสมดุลกัน

2. ทฤษฎีของมาสโลว์ ว่าด้วยการจัดอันดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ (Maslow – Hierarchy of Needs) เป็นเรื่องแรงจูงใจแบ่งความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ความต้องการด้านกายภาพ ความต้องการด้านความปลอดภัยความต้องการด้านสังคม ความต้องการด้านการเคารพนับถือ และประการสุดท้าย คือ การบรรลุศักยภาพของตนเอง (Self Actualization) ก็มีโอกาสได้พัฒนาตนเองถึงขั้นสูงสุดจากการทำงาน แต่ความต้องการเหล่านั้นต้องได้รับการสนองตอบตามลำดับขั้น

3. ทฤษฎี X ทฤษฎี Y ของแมกเกรเกอร์ (McGregor Theory X, Theory Y) เขาได้เสนอ แนวคิดการบริหารอยู่บนพื้นฐานของข้อสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ต่างกัน

ทฤษฎี X (The Traditional View of Direction and Control) ทฤษฎีนี้เกิดข้อสมมติฐานดังนี้

1. คนไม่ชอบทำงาน และหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ
2. คนไม่ทะเยอทะยาน และไม่คิดริเริ่ม ชอบให้สั่งการ
3. คนเห็นแก่ตนเองมากกว่าองค์การ
4. คนมักต่อต้านการเปลี่ยนแปลง
5. คนมักโง่ และหลอกง่าย

ผลการมองธรรมชาติของมนุษย์เช่นนี้ การบริหารจัดการจึงเน้นการใช้เงิน วัตถุ เป็นเครื่องล่อใจเน้นการควบคุม การสั่งการ เป็นต้น

ทฤษฎี Y (The Integration of Individual and Organization Goal) ทฤษฎีข้อนี้เกิดจากข้อสมมติฐานดังนี้

1. คนจะให้ความร่วมมือ สนับสนุน รับผิดชอบ ขยัน
2. คนไม่เกียจคร้านและไว้วางใจได้
3. คนมีความคิดริเริ่มทำงานถ้าได้รับการจูงใจอย่างถูกต้อง
4. คนมักจะพัฒนาวิธีการทำงาน และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ผู้บังคับบัญชาจะไม่ควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเข้มงวด แต่จะส่งเสริมให้รู้จักควบคุมตนเองหรือของกลุ่มมากขึ้น ต้องให้เกียรติซึ่งกันและกันจากความเชื่อที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดระบบการบริหารที่แตกต่างกันระหว่างระบบที่เน้นการควบคุมกับระบบที่ค่อนข้างให้อิสระภาพ

4. อุชิ (Ouchi) ชาวญี่ปุ่น ได้เสนอ ทฤษฎี Z (Z Theory) ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัย UCLA (U of California Los Angeles) ทฤษฎีนี้รวมเอาหลักการของทฤษฎี X, Y เข้าด้วยกัน แนวความคิดก็คือ องค์การต้องมีหลักเกณฑ์ที่ควบคุมมนุษย์ แต่มนุษย์ก็รักความเป็นอิสระและมีความต้องการหน้าที่ของผู้บริหารจึงต้องปรับเป้าหมายขององค์การให้สอดคล้องกับเป้าหมายของบุคคลในองค์กร

สรุปสองทฤษฎี มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. การทำให้ปรัชญาที่กำหนดไว้บรรลุ
2. การพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การให้ความไว้วางใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา
4. การให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นกระบวนการทางสังคมที่ผู้บริหารใช้สำหรับตัดสินใจ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหาร หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่เป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตาม เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยนำทรัพยากรมาใช้อย่างประหยัด โดยการดำเนินการดังกล่าวนี้ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์เพื่อให้บุคคลต่าง ๆ เกิดความร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน ซึ่งกระบวนการ บริหารดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นภารกิจของผู้บริหารต้องปฏิบัติ ตามลำดับขั้นตอน ให้เป็นระบบเพื่อให้ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร

ความหมายของผู้บริหารสถานศึกษา

ได้มีผู้ให้ความหมายของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ดังนี้

ธีระ รุญเจริญ (2545 : 42) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งทั้งของภาครัฐและเอกชน

รุ่ง แก้วแดง (2546 : 34) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร หรือผู้นำหรือผู้จัดองค์กร หรือหัวหน้างานไม่ว่าหน่วยงานเล็กหรือหน่วยงานใหญ่หน่วยงาน ราชการหรือเอกชนก็ตามย่อมมีบทบาทที่เป็นผลต่อการสำเร็จหรือประสิทธิภาพของงานเป็นอย่าง ยิ่ง บางครั้งการจัดองค์กรแม้จะไม่เรียบร้อยถูกต้องอยู่บ้างก็อาจได้รับผลงานสูงได้ หากผู้บริหาร มีคุณลักษณะที่ดีแต่ถ้าคุณลักษณะ หรือพฤติกรรมในการนำของผู้บริหาร ไม่ดีแม้การจัดองค์กร ถูกต้องหรือดีเพียงใดก็ตามผลงานที่เกิดขึ้นของหน่วยงานนั้น ๆ ย่อมสมบูรณ์ได้ยาก ดังนั้นผู้บริหาร หรือผู้นำจะต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมมีพฤติกรรมในการนำที่ถูกต้อง เหมาะสมเพราะความสำเร็จ ของงานทุกด้านขององค์กร ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร หรือผู้นำ ซึ่งจะวินิจฉัยสั่งการ หรือตัดสินใจ แก้ปัญหา ต่าง ๆ เพื่อให้งานเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารหรือผู้นำ นั้นควรที่จะประกอบด้วยเรื่องที่สำคัญได้แก่ คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ คุณลักษณะด้านความเป็น ผู้นำ คุณลักษณะด้านความรู้ทางวิชาการ และคุณลักษณะด้านความสามารถในการบริหารผู้บริหาร สถานศึกษา คือ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการปฏิรูปการศึกษาระดับสถานศึกษา งานวิจัยหลายชิ้นได้ ระบุดังกันว่า ผู้บริหารที่ให้ความสนใจใส่ต่องานวิชาการ ทุ่มเทให้กับงานพัฒนาการเรียนการสอน มีคุณธรรม และมีภาวะผู้นำ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสถานศึกษา ทำให้ผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี บุคลากร ได้รับการพัฒนาและมีขวัญกำลังใจในการทำงาน

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549 : 84) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นที่จัด การศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาคุคมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและ เอกชน

กรมวิชาการ (2552 : 66) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร หรือผู้จัดการองค์กรหรือหัวหน้างาน ไม่ว่าหน่วยงานเล็กหรือหน่วยงานใหญ่หน่วยงานราชการ หรือเอกชนก็ตาม ขอบมีบทบาทหน้าที่เป็นผลต่อการสำเร็จหรือประสิทธิภาพของงานเป็นอย่างยิ่ง จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในการบริหารงานเกี่ยวกับการศึกษาในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพและได้รับประโยชน์สูงสุด

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา

ได้มีผู้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

สุรศักดิ์ ปาเส (2545 : 31) กล่าวว่าหากศึกษาลักษณะของบทบาทที่ปรากฏอยู่ในสังคมให้ลึกซึ้งแล้ว จะพบว่าบทบาทมีอยู่หลายรูปแบบ หลายลักษณะ คือ

1. บทบาทตามที่กำหนด หมายถึง บทบาทสังคม กลุ่มหรือองค์กรกำหนดไว้ว่าเป็นรูปแบบของพฤติกรรมประจำตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมกลุ่มหรือองค์กรนั้น ๆ เช่น ข้อกำหนดที่ว่าพ่อแม่ต้องอบรมเลี้ยงดูลูก ข้าราชการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งงาน โดยชอบ เป็นต้น

2. บทบาทที่ผู้เกี่ยวข้องคาดหวัง หมายถึง บทบาทหรือรูปแบบของพฤติกรรมที่คนอื่น (ผู้เกี่ยวข้อง) คาดหวังว่าอยู่ในตำแหน่งจะถือปฏิบัติ บทบาทที่ผู้เกี่ยวข้องคาดหวังนี้มักจะสอดคล้องกับบทบาทที่กำหนด แต่ในบางครั้งบทบาทที่ผู้เกี่ยวข้องคาดหวังอาจจะไม่ตรงกับบทบาทที่กำหนดไว้ เพราะคนบางคนอาจมีการคาดหวังมากหรือน้อยกว่าข้อกำหนดที่ตนได้รับทราบ

3. บทบาทตามอุดมคติของผู้อยู่ในตำแหน่ง หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่บุคคลผู้อยู่ในตำแหน่งคิด และเชื่อว่าเป็นบทบาทของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ เช่น ผู้บังคับบัญชาคิดว่าตนมีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ไม่ต้องไปใส่ใจกับปัญหาส่วนตัวของผู้ใต้บังคับบัญชา ดังนั้นบทบาทของผู้อยู่ในตำแหน่งอาจจะสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับบทบาทที่กำหนด และก็จะตรงหรือไม่ตรงกับบทบาทที่ผู้เกี่ยวข้องคาดหวัง

4. บทบาทที่ปฏิบัติจริง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้อยู่ในตำแหน่งได้ปฏิบัติหรือแสดงออกมาให้เห็น ซึ่งมักจะเป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบทบาทตามความคิดของเจ้าตัวผู้อยู่ในตำแหน่ง แต่อาจมีกรณีที่บุคคลแสดงพฤติกรรมตามการคาดหวังของผู้อื่นทั้ง ๆ ที่บทบาทนั้นไม่ตรงกับบทบาทตามความคิดของคนก็ได้

5. บทบาทที่ผู้อื่นรับรู้ หมายถึง รูปแบบพฤติกรรมที่ผู้อื่นได้รับทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติบทบาทของผู้อยู่ในตำแหน่งซึ่งโดยธรรมชาติการรับรู้ของคนเรา จะมีการเลือกรับรู้ และมีการรับรู้ที่ผิดพลาดไปจากความเป็นจริงได้ด้วยอิทธิพลจากประสบการณ์และสถานการณ์

หลายอย่าง ดังนั้นเมื่อผู้อยู่ในตำแหน่งปฏิบัติบทบาทโดยแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ผู้ที่ได้พบเห็นอาจรับรู้พฤติกรรมหรือบทบาทนั้นในทางที่แตกต่างกันไป และอาจแตกต่างไปจากบทบาทตามความคิดของผู้อยู่ในตำแหน่งด้วย ส่วน อัมพันธ์ เรื่องสมานไมตรี (2544, หน้า 16) ได้กล่าวถึงทฤษฎีบทบาทว่าเป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงพฤติกรรมของบุคคลเมื่อรวมกลุ่มกันว่า แต่ละคนจะมีพฤติกรรมออกมาอย่างไร พฤติกรรมนี้เองก็คือ บทบาท (role) ของผู้นั้น คำว่าบทบาท หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในด้านที่เกี่ยวกับคำคุณลักษณะท่าทางการตอบสนองกริยาอาการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อื่นทราบว่าตนกำลังทำหน้าที่อะไร มีต่อเจ้าของตำแหน่งหรือฐานะทางสังคมอย่างไร จึงอาจกล่าวได้ว่า บทบาทก็คือการแสดงออกถึงฐานะและตำแหน่งหน้าที่ของแต่ละคนในสังคมนั้นเอง

จันทราณี สงวนนาม (2551 : 186) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มี
การบริหารที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน ไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารมีคุณลักษณะเป็นผู้นำทางวิชาการอย่างแท้จริงสามารถเป็นที่พึ่งทางวิชาการของครูได้ นิเทศได้ เป็นแบบอย่างที่ดีได้ สามารถจูงใจให้คนอยากทำงาน และมุ่งไปสู่ความสำเร็จของงาน
 2. ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษามีความเข้าใจในบทบาทของตน จึงต้องเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ
 3. ต้องมีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ให้ทุกคนมีส่วนร่วมมากที่สุดในทุกกิจกรรมและเน้นการทำงานเป็นทีม
 4. เน้นการพัฒนาวิชาชีพแก่ครู และบุคลากร ให้มีความสำคัญกับการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ เพื่อการรับรู้และยอมรับ
 5. ให้รางวัลแก่ผู้ที่มีผลงานจริง โปร่งใส มีระบบคุณธรรม มีแรงจูงใจให้ทุกคนทำงานอย่างมีความสุข
 6. เน้นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะการเรียนรู้คือหัวใจสำคัญของการบริหารจัดการศึกษา การดำเนินการต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีการประเมินผลตามสภาพจริงมีแผนการเรียนรู้ และมีการวิจัยในชั้นเรียน
 7. มียุทธศาสตร์การสร้างเครือข่าย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ศิษย์เก่า เพื่อพัฒนาการศึกษา
ร่วมกัน
- สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2554 : 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า บทบาทของผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถมีภาวะผู้นำที่เหมาะสม พัฒนาความรู้ ทักษะ และภาวะผู้นำเพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ที่ดี

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติงาน ตามหน้าที่รับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นผู้นำและผู้ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่มีความสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการเรียน การสอน และการเรียนรู้ รวมทั้งประสานสัมพันธ์ระดับและจัดทรัพยากร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม

การเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นต้น โดยจัดให้เด็กเหล่านี้เข้ามาเรียนในชั้นเรียนปกติ เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับ การพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สอดคล้องกับความสามารถของเด็ก อีกทั้งยังช่วยให้เด็กปกติมีการยอมรับ และปรับตัว เพื่อสามารถเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้

ความหมายของการศึกษาพิเศษ

ได้มีผู้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การศึกษาที่จัดขึ้นเป็นพิเศษสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายได้แก่ หูหนวก ดาบอด ร่างกายพิการและบุคคลที่มีความบกพร่องทางสมองหรือปัญญา ที่ไม่สามารถจะรับบริการการศึกษาที่จัดให้แก่บุคคลปกติทั่วไป ต้องมีสถานที่เรียน อุปกรณ์ การเรียน และบริการพิเศษต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลที่มีความบกพร่องดังกล่าวได้พัฒนาความสามารถให้เป็นพลเมืองดีมีประโยชน์ต่อสังคม

อรนุช ลิมตศิริ (2544 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษทุกประเภท ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่แตกต่างหรือนอกเหนือไปจากการศึกษาที่จัดให้เด็กปกติในด้านของ การจัดรูปแบบ หลักสูตร อุปกรณ์ วิธีสอน โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือยืดหยุ่นเพื่อให้ตรงความต้องการและความสามารถของเด็กแต่ละบุคคล เพื่อให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนได้เต็มที่และพัฒนาได้เต็มศักยภาพ

วารี ธีระจิตร (2545 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การศึกษาทั้งด้านการเรียน การสอนและการบริการให้แก่เด็กพิเศษที่มีความบกพร่องด้านต่าง ๆ ได้แก่ เด็กปัญญาอ่อน เด็กพิการทางกายและสุขภาพ เด็กพิการทางตา ทางหู เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และสังคม และเด็กที่มีปัญหาทางการพูด รวมทั้งเด็กปัญญาเลิศ ให้ได้รับรู้ในส่วนที่ขาดไปคัดทอนความรู้ที่ไม่จำเป็น

วิไลดา โพธิ์เงิน และภคพร เชิงหอม (2548 : 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การศึกษาสำหรับเด็กที่ไม่สามารถเรียนได้ตาม โปรแกรมการศึกษาปกติทั่วไป จำเป็นต้อง ได้รับการบริการพิเศษทางการศึกษา เรียกว่าการศึกษาพิเศษ โดยสนองความต้องการและ ความสามารถของเด็กแต่ละคนและควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน กระบวนการ และวิธีการสอน วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ ละประเภทอย่างเหมาะสม

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความหมายของการศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดบริการทาง การศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเน้นการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการสร้างเสริมศักยภาพส่วนบุคคลให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทอย่าง เหมาะสม

ความสำคัญของการศึกษาพิเศษ

คนพิการเป็นทรัพยากรบุคคลของสังคม หากได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง ย่อมมีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพที่จะประกอบอาชีพ พึ่งพาตนเอง และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข รวมทั้งการช่วยสร้างสรรค์สังคมได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 กำหนดว่า การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมี สิทธิและ โอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช่จ่าย และวรรคสอง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมี ความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกาย พิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือ ไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและ โอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับ คนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคล ดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษา เกี่ยวกับสิทธิและ โอกาสทางการศึกษาของเด็กทุกประเภท ทำให้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยว่า การจัดประสบการณ์ให้กับ เด็กปฐมวัยต้องยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูควบคู่กับการให้การศึกษา โดยต้องคำนึงถึงความสนใจ และความต้องการของเด็กทุกคนทั้งเด็กปกติ เด็กที่มีความสามารถพิเศษ และเด็กที่มีความบกพร่อง ทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา รวมทั้งการสื่อสารและการเรียนรู้ หรือเด็กที่มีร่างกาย พิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือ ไม่มีผู้ดูแล หรือผู้ด้อยโอกาส

เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมดุล โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลาย บูรณาการผ่านการเล่น และกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรงผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า เหมาะสมกับวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองได้ตามลำดับขั้นของพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีความสุข เป็นคนดีและคนเก่งของสังคม สอดคล้องกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม โดยความร่วมมือจากบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น จากหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกประเภทรวมถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

คณะกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา (2543 : 17) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการศึกษาพิเศษไว้ดังนี้ คนพิการหรือคนที่มีความบกพร่องนับเป็นทรัพยากรบุคคลของสังคมที่สำคัญ หากได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องย่อมมีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพที่จะประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข รวมทั้งช่วยสร้างสรรค์สังคมได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป การส่งเสริมและพัฒนาคนเหล่านี้ให้เต็มศักยภาพจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การค้นพบความพิการ หรือความบกพร่องด้วยการบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพ การให้การศึกษา การพัฒนาทักษะทางสังคม การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การจัดการศึกษาให้กลุ่มคนดังกล่าวมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถให้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention Services) ตั้งแต่แรกเกิด หรือตั้งแต่พบความพิการหรือความบกพร่องให้การศึกษาอบรมให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ในฐานะพลเมืองที่ดีมีอาชีพ มีงานทำ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับผู้อื่นในสังคมช่วยเหลือตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการหรือคนที่มีความบกพร่องมุ่งเน้นการให้โอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยยึดหลักการการศึกษาเพื่อปวงชนที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 มาตรา 49 ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน” ประกอบกับมาตรา 30 วรรค 3 บัญญัติว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคลจะกระทำมิได้” ซึ่งหมายความว่า ประชาชนไทยทุกคนย่อมมี

สิทธิทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสิบสองปีเป็นอย่างน้อยอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมีความพิการอย่างไร ทั้งนี้โดยรัฐต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลือตามมาตรา 55 ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความสำคัญของการศึกษาพิเศษ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการหรือคนที่มีความบกพร่องเป็นการรวมพลังระหว่างหน่วยงานของภาครัฐ เอกชน ชุมชน องค์กร ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษ จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยมุ่งปลูกจิตสำนึกและสร้างเจตคติที่เหมาะสมให้สังคม ชุมชน ผู้จัดบริการและประชาชนให้ตระหนักถึงศักยภาพ ความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมถึงสิทธิเท่าเทียมกันของบุคคลทุกคน

รูปแบบของการศึกษาพิเศษ

ได้มีผู้กล่าวถึงรูปแบบของการศึกษาพิเศษไว้ดังนี้

วาริ ธีระจิตร (2541 : 2) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการซึ่งแบ่งกว้าง ๆ ได้ดังนี้

1. โรงเรียนพิเศษแบบประจำ ให้บริการด้านการศึกษา อบรมและรักษาพยาบาลสำหรับเด็กพิการมากหรือรุนแรง
2. จัดโรงเรียนพิเศษแบบประจำ หรือ ไป-กลับ
3. จัดเป็นชั้นเรียนในโรงเรียนปกติแบบไป-กลับ โดยให้อยู่ในชั้นเรียนพิเศษตลอดเวลาหรือไปร่วมกิจกรรมกับชั้นอื่นบางเวลา
4. ให้เรียนในชั้นเรียนของเด็กปกติ แต่จะออกไปเรียนซ่อมเสริมกับครูพิเศษในห้องเรียนบางเวลา
5. ให้เรียนในชั้นเรียนของเด็กปกติ แต่จัดบริการสอนพิเศษ ใช้สื่อการเรียนการสอนพิเศษ โดยครูประจำชั้นที่ได้รับการแนะนำ นิเทศหรือช่วยเหลือเป็นพิเศษจากครูพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญประจำท้องถิ่น
6. ให้เรียนในชั้นเรียนของเด็กปกติ แต่ครูประจำชั้นทุกคนต้องผ่านการอบรม สามารถช่วยเหลือและให้การศึกษาศึกษาพิเศษตามสมควร
7. จัดระบบการบริหารและให้บริการพิเศษแบบอื่น ๆ เช่น การฟื้นฟูสมรรถภาพ การแก้ไขความบกพร่องด้านต่าง ๆ

8. บริการการศึกษาพิเศษตามบ้านหรือตามเตียงที่มีผู้เจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาลซึ่งอยู่ในวัยที่ต้องศึกษาเล่าเรียนและต้องได้รับการรักษาอย่างใกล้ชิดจากแพทย์

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 22) ได้ให้แนวคิดว่าการศึกษาพิเศษเป็นการจัดการศึกษาที่จัดให้ทุกคนที่พิการหรือมีลักษณะที่พิเศษหรือผิดปกติทางการ สติปัญญา จิตใจ อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดใน โรงเรียนธรรมดาก็ได้ตามความเหมาะสม ซึ่งกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยกองการศึกษาพิเศษ ได้จัดโรงเรียนสำหรับคนพิการในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 2 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ 1 จัดเป็นโรงเรียนประจำเฉพาะประเภทความพิการ เช่น โรงเรียนสอนเด็กตาบอด หูหนวก ปัญญาอ่อน โดยสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาบางโรงเรียนสอนวิชาชีพให้แก่แก่นักเรียนที่จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำไปประกอบอาชีพ เช่น โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ สอนวิชาคหกรรม โรงเรียนเศรษฐเสถียร สอนวิชาศิลปะปฏิบัติ

รูปแบบที่ 2 จัดเรียนร่วมใน โรงเรียนที่สอนเด็กปกติ

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 17) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ นั้นสามารถจัดการศึกษาได้หลายหลายรูปแบบ คือ

1. การเรียนร่วมบางเวลา (Integration) เป็นการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนใน โรงเรียนปกติ โดยอาจจัดให้อยู่ในชั้นปกติในบางเวลา เช่น วิชาดนตรี พลศึกษา หรือร่วมกิจกรรม ลูกเสือ- เนตรนารี กีฬา เป็นต้น คาดหวังว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีโอกาสแสดงออกและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กปกติ

2. การเรียนร่วมเต็มเวลา (Mainstreaming) การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสได้เรียนชั้นเดียวกับเด็กปกติ ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ใน โรงเรียน เด็กปกติได้รับการจัดการกระบวนการเรียนรู้และบริการนอกห้องเรียนอย่างไร เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ได้รับการเช่นเดียวกันเป้าหมายสำคัญของการเรียนร่วมเต็มเวลา คือ เพื่อให้เด็กเข้าใจซึ่งกันและกันตอบสนองความต้องการซึ่งกันและกันและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เด็กปกติจะยอมรับความหลากหลายของมนุษย์ เข้าใจว่าคนเราเกิดมาไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกอย่างท่ามกลางความแตกต่างกัน มนุษย์เราต้องการความรัก ความสนใจ ความเอาใจใส่เช่นเดียวกันทุกคน

3. การเรียนร่วม (Inclusion) หรือ การจัดการศึกษาโดยรวม(Inclusive Education) เป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปกติ หรือเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษเด็กทุกคนที่ผู้ปกครองพามาเข้าเรียนทาง โรงเรียนจะต้องรับเด็กและจะต้องจัดการศึกษาให้เขาอย่างเหมาะสม การเรียนร่วมยัง

หมายถึงการศึกษาที่ไม่แบ่งแยกระดับชั้น เช่น อนุบาลประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา ตลอดจนการดำรงชีพของคนในสังคมหลังจบการศึกษาจะต้องดำเนินไปในลักษณะร่วมกันที่ทุกคนต่างเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเขาเหล่านั้นต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องใช้ชีวิตร่วมกันกับเด็กปกติโดยไม่มี การแบ่งแยก

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษเป็นการจัดการศึกษาที่จัดให้ทุกคนที่พิการหรือมีลักษณะที่พิเศษหรือผิดปกติทางการ สติปัญญา จิตใจ อาจจัดเป็นสถานศึกษา เฉพาะหรือจัดใน โรงเรียนธรรมดาก็ได้ตามความเหมาะสม โดยมีครูการศึกษาพิเศษ หรือครูผู้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนเด็กพิเศษทำการสอน โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม

ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การจัดการเรียนการสอนแก่เด็กพิการหรือผู้ที่มีความบกพร่อง ข้อมแตกต่างกันไปตาม ความพิการหรือความบกพร่องของแต่ละประเภท จึงจำเป็นต้องมีการจำแนกความพิการหรือ ความบกพร่องให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องตามความต้องการจำเป็น และศักยภาพของคนพิการ ให้บังเกิดในการพัฒนาอย่างแท้จริง

อุบล เก่นวารี (2542 : 1) ได้กล่าวถึง เด็กที่มีความต้องการพิเศษเอาไว้ 9 ประเภท คือ

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสาขาคา
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
5. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม
6. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
7. เด็กสมาธิสั้น

8. เด็กออทิสติก

9. เด็กปัญญาเลิศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 27-30) ได้กำหนดประเภทความพิการไว้ 9 ประเภท ดังนี้

1. บุคคลที่บกพร่องทางการมองเห็น
2. บุคคลที่บกพร่องทางการได้ยิน
3. บุคคลที่บกพร่องทางสติปัญญา
4. บุคคลที่บกพร่องทางกายหรือสุขภาพ
5. บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
6. บุคคลที่บกพร่องทางการพูดและภาษา

7. บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์

8. บุคคลออทิสติก

9. บุคคลพิการซ้ำซ้อน

กองการศึกษาเพื่อคนพิการ (2543 : 51-52) ได้กำหนดบุคคลที่มีความบกพร่องที่มีความต้องการศึกษาพิเศษไว้ดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท อาจแบ่งได้ 2 ประเภท

1.1 เด็กตาบอด หมายถึง เด็กที่มองไม่เห็น หรืออาจมองเห็นบ้างไม่มากนักและไม่สามารถใช้สายตาข้างที่ดีที่สุดหลังจากปรับสภาพแล้วให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาได้

1.2 เด็กสายตาเห็นเลือนลาง หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตาสามารถมองเห็นบ้างแต่ไม่เท่าคนปกติ ไม่สามารถใช้วิธีสอนปกติต้องอาศัยเครื่องมือและอุปกรณ์พิเศษบางอย่างช่วยให้เด็กสามารถใช้สายตาได้ดีขึ้น

2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับรุนแรงจนถึงระดับน้อยอาจแบ่งได้ 2 ประเภท

2.1 เด็กหูตึง หมายถึง เด็กที่มีการได้ยินเหลืออยู่บ้างสามารถได้ยินเสียงได้ไม่ว่าจะใส่เครื่องช่วยฟังหรือไม่ก็ตาม มีระดับการได้ยินตั้งแต่ 26-90 เดซิเบล

2.2 เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กที่มีระดับการได้ยินตั้งแต่ 91 เดซิเบลขึ้นไปเป็นการสูญเสียการได้ยินจนไม่สามารถเข้าใจหรือใช้ภาษาพูดได้ หากไม่ได้ฝึกฝนเป็นประจำ

3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 เด็กเรียนช้า หมายถึง เด็กที่มีความสามารถเรียนล่าช้ากว่าปกติเพราะสมองเติบโตไม่ได้เท่าระดับอายุ เด็กประเภทนี้ระดับเชาวน์ปัญญาระหว่าง 71-90 ซึ่งขาดทักษะในการเรียนรู้หรือบกพร่องทางสติปัญญาเล็กน้อย

3.2 เด็กปัญญาอ่อน หมายถึง เด็กที่มีระดับสติปัญญาค่ากว่า 70 มีความสามารถในการเรียนรู้ต่ำ มีการพัฒนาทางร่างกายล่าช้า ไม่เหมาะสมกับวัย และมีปัญหาทางพฤติกรรมอย่างเห็นได้ชัด

4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ซึ่งเป็นการบกพร่องอย่างถาวร ทำให้มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหว ได้แก่ เด็กที่แขนขาเป็นอัมพาต หรือกล้ามเนื้อไม่ประสานกัน รวมถึงเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังมีโรคประจำตัว เช่น โรคหอบหืด หัวใจ เบาหวาน

5. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างของกระบวนการทางจิตวิทยา ความผิดปกติดังกล่าวอาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณ และสภาพ ความบกพร่องในการรับรู้ แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหรือประสาทสัมผัส

6. เด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถการเรียนรู้สูงกว่าปกติอาจมีความสามารถหรือถนัดด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านเป็นพิเศษเกินกว่าเด็กปกติในระดับอายุเดียวกัน

7. เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูด และภาษา หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางการออกเสียงพูด เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติ หรือเด็กที่มีความบกพร่องในเรื่องความเข้าใจและการใช้ภาษาพูด การเขียน และระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบของภาษา เนื้อหาของภาษา และหน้าที่ของภาษา

8. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ หมายถึงเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากปกติเป็นอย่างมาก และปัญหาทางพฤติกรรมนั้นเป็น ไปอย่างค่อนเนื่อง ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมและวัฒนธรรม

9. เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องการพัฒนาการด้านสังคม และการสื่อความหมาย พฤติกรรม อารมณ์ และจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานในหน้าที่บางส่วนของสมองที่ผิดปกติ และความผิดปกตินี้พบได้ก่อนวัย 30 เดือน

ปรีดา จันทบุบงษา (2546 : 13-14) ได้กล่าวถึง ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จะจัดให้เรียนร่วมได้ดังนี้

1. เด็กเรียนช้า คือ เด็กที่มีระดับสติปัญญา (I.Q) ระหว่าง 70 - 90 โดยจัดเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ ชั้นละไม่เกิน 25 คน
2. เด็กหูตึง คือ เรียนรวมทั้งระดับประถมและมัธยม ตลอดจนระดับอุดมศึกษาการรับเด็กที่ระดับการได้ยินไม่เกิน 85 เดซิเบล จัดให้บริการพิเศษ และมีครูสอนซ่อมเสริมทั้งเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล
3. เด็กตาบอด เรียนร่วมในระดับประถมศึกษา มัธยม และระดับอุดมศึกษา เด็กเหล่านี้เรียนด้วยการใช้ภาษาเบรลล์ ให้เด็กใช้มือเป็นประสาทสัมผัสในการอ่านและออกเสียงใช้ในเครื่องเล่นเทป เครื่องพิมพ์เบรลล์และเครื่องพิมพ์ธรรมดาประกอบการเรียนได้
4. เด็กหูหนวก เรียนร่วมทุกระดับ ถ้าหากมีครูช่วยสอนภาษามือและการอ่านริมฝีปากได้จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทมีความบกพร่องแตกต่างกันหรือมีความสามารถด้านใดด้านหนึ่งที่แตกต่างไปจากปกติ ดังนั้นการจัดการศึกษาหรือ

การให้ความช่วยเหลือจึงต้องจัดให้แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมเพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพของเขาและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุข

ความหมายของการเรียนร่วม

คนเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติ มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษา ความเสมอภาคทางโอกาส และการมีส่วนร่วมในชุมชน ได้มีหน่วยงานและนักการศึกษาให้ความหมายของการเรียนร่วมไว้ดังนี้

คณะกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา (2543 : 17) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมว่า หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กพิการเข้าไปในระบบการศึกษาทั่วไป มีการร่วมกิจกรรมและใช้ช่วงเวลาช่วงใดช่วงหนึ่งในแต่ละวัน ระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กพิการทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 21) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนร่วม ว่าเป็นการนำเด็กพิเศษเข้าไปในระบบการศึกษาปกติ มีการร่วมกิจกรรมและใช้เวลาว่างช่วงใดช่วงหนึ่งในแต่ละวัน หรือเข้าเรียนเหมือนนักเรียนทั่วไปซึ่งความหมายของการจัดการเรียนร่วมมีความหมายตรงศัพท์ในภาษาอังกฤษ 3 ความหมายคือ เมนสตรีมมิ่ง (Mainstreaming) หมายถึงการจัดการเรียนร่วมเต็มเวลา โดยเด็กพิเศษจะเข้าเรียนในห้องปกติโดยไม่มีบริการเพิ่มเติมพิเศษ ส่วนอีกความหมายหนึ่งก็คือ อินทิเกรชัน (Integration) หมายถึงการจัดการให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เข้าเรียนร่วมในชั้นปกติบางวิชาและรวมถึงการจัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ และความหมายสุดท้าย อินคลูชัน (Inclusion) หมายถึง การจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนร่วมชั้นกับนักเรียนทั่วไปโดยวิธีการรับเข้าเรียนร่วมกันตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษา โดยมีพื้นฐานเชื่อว่าเด็กในท้องถิ่นทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนทั่วไปหรือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เมื่อถึงอายุเข้าเรียนก็ควรได้เข้าเรียนในโรงเรียน

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 35) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมว่า เป็นการศึกษาสำหรับนักเรียนพิเศษวิธีหนึ่ง ซึ่งนำนักเรียนพิเศษเข้าเรียนร่วมในชั้นเดียวกับนักเรียนปกติเพื่อทดแทนวิธีเดิมที่จัดการเรียนการสอน เป็นกลุ่มตามประเภทของความบกพร่อง

กัทธลิยา วงศ์วัฒน์ (2550 : 10) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมว่า เป็นการจัดการศึกษาให้นักเรียนพิเศษมีโอกาสเรียนในชั้นเรียนปกติตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยรับความช่วยเหลือตามความจำเป็นพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติและมีความสุข

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนร่วม หมายถึง การจัดให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษและบุคคลพิการเข้าไปในระบบการศึกษาทั่วไปมีการร่วมกิจกรรมและใช้ช่วงเวลาช่วงหนึ่งในแต่ละวันระหว่างบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ และบุคคลทั่วไป โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้และดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข

ความสำคัญของการเรียนร่วม

การจัดการการศึกษาเพื่อคนพิการ มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถคนพิการให้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มจะช่วยให้เขาเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ได้มีหน่วยงานที่ให้ความหมายของการเรียนร่วม ไว้ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2542 : 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ดังนี้

1. ขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อให้ทุกคนมีสิทธิได้รับบริการทางการศึกษาจากรัฐอย่างเต็มความสามารถของตนเอง
2. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีโรงเรียนในสังกัดจำนวนมากและครอบคลุมพื้นที่ทุกตำบลจึงเป็นการเปิด โอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งไม่สามารถเข้าโรงเรียนแบบประจำได้ ให้ได้รับการศึกษาโดยเข้าเรียนใน โรงเรียนปกติที่อยู่ใกล้บ้านเพื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้รับการพัฒนาทุก ๆ ด้านพร้อมกับเด็กปกติ ฝึกการช่วยเหลือตนเองและการอยู่ร่วมกัน ในสังคมปกติตั้งแต่เข่าวัย ซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้รับการเลี้ยงดูและความอบอุ่นจากบิดา มารดา ตลอดเวลาสามารถปรับตัวเองให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ไม่เป็นภาระแก่สังคม
3. เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มี โอกาสเข้าเรียน ใน โรงเรียนใกล้บ้านไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนพิเศษที่อยู่ห่างไกลมากจนเป็นภาระของผู้ปกครองที่จะต้องรับ-ส่ง ประหยัดพลังงานและเวลาของเด็กที่จะต้องใช้การเดินทางโดยนำเวลานั้น ๆ มาใช้ในการฝึกหัด หรือฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถที่จะต้องดำรงชีวิตอย่างปกติ
4. การจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เข้าชั้นธรรมดาจะมีผลในการปรับปรุงการสอนเพื่อเด็กทุกคน
5. เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ไม่ต้องเสียเงินส่งบุตรที่มีความต้องการพิเศษไปอยู่โรงเรียนประจำ
6. เป็นการลดภาระของรัฐบาล เพราะการจัดตั้งโรงเรียนพิเศษเฉพาะต้องใช้งบประมาณมาก

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 18-19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนร่วมไว้ดังนี้

1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน ไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนพิเศษที่อยู่ห่างไกลจนเป็นภาระของผู้ปกครองจะต้องรับ-ส่ง เป็นการประหยัดทั้งพลังงานและเวลาของเด็กที่จะต้องใช้ในการเดินทาง
2. เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีชีวิตอยู่ในครอบครัว บิดา มารดา ญาติพี่น้องตามปกติมีโอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในสถานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัว โดยไม่เกิดความรู้สึกที่ถูกแยกออกไปโดยเหตุแห่งความพิการ
3. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ถือเป็นประสบการณ์ตรง จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
4. สถานการณ์ของรัฐบาลเพราะการจัดตั้งโรงเรียนพิเศษเฉพาะต้องใช้งบประมาณมาก
5. ทำให้สังคมเข้าใจและยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษว่ามีความสามารถเช่นเดียวกับเด็กปกติ ช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษอยู่ร่วมในสังคมและมีโอกาสทำประโยชน์แก่สังคมเช่นเดียวกับคนปกติ

จากข้อความที่กล่าวมา สรุปความสำคัญของการเรียนร่วมได้ว่าเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อให้ทุกคนมีสิทธิได้รับบริการทางการศึกษาจากรัฐอย่างเต็มความสามารถของตนเอง นอกจากนี้เด็กที่มีความต้องการพิเศษยังได้มีชีวิตอยู่ในครอบครัว ตามปกติไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนพิเศษที่อยู่ห่างไกล เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง และสถานการณ์ของรัฐบาล อีกทั้งยังช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้พัฒนาตนเองและอยู่ในสังคมเช่นเดียวกับคนปกติ

รูปแบบการจัดการเรียนร่วม

การเรียนร่วมอาจจัดได้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

กองการศึกษาเพื่อคนพิการ (2543 : 21-22) ได้กำหนดรูปแบบการจัดการเรียนร่วมมีดังนี้

1. ชั้นเรียนปกติเต็มวัน

นักเรียนเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น และนักเรียนไม่ได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษโดยตรง แต่ครูทั่วไปและบุคคลได้รับบริการทางอ้อม

ก. บริการทางอ้อมสำหรับครู ได้แก่

1. การฝึกอบรมครูประจำการในเรื่องต่าง ๆ เช่น เทคนิคการสอนบุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

2. ครูการศึกษาพิเศษช่วยครูพิเศษ อธิบายและให้ความรู้กับนักเรียนทั่วไปเกี่ยวกับความพิการ เพื่อสร้างเจตคติเชิงบวกและให้เกิดการยอมรับเพื่อนพิการ

3. ครูการศึกษาพิเศษอาจร่วมประชุมกับครูประจำชั้นเรียนต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความพิการ

ข. บริการทางอ้อมสำหรับนักเรียน

1. ในบุคคลพิเศษ อาจได้รับบริการ สื่อวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น ได้รับการตรวจวัดการเห็น และการแก้ไข โดยอาจต้องใส่แว่นหรือใช้แว่นขยาย หรือการตรวจประเมินทางจิตวิทยา การบริการล่ามภาษามือ เป็นต้น

2. ในบุคคลทั่วไปอาจได้รับการฝึกอบรมจากครูการศึกษาพิเศษ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยติว (Peer Tutor) ในชั้นเรียน

2. ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการปรึกษาหารือ

นักเรียนเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้นแต่มีผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ทั้งในเรื่องการศึกษาปกติ และการศึกษาพิเศษร่วมให้การปรึกษาหารือ เช่น นักจิตวิทยา ครูการศึกษาพิเศษซึ่งเป็นครูเดินสอน หรือครูการศึกษาพิเศษทำหน้าที่เป็นครูสอนเสริมในโรงเรียน บุคคลเหล่านี้จะไม่สอนบุคคล โดยตรง แต่ทำหน้าที่เป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือครูประจำชั้นหรือ ครูประจำวิชา และจัดหาบริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ

3. ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการครูเดินสอน

นักเรียนเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบครูประจำชั้นแต่ได้รับการช่วยเหลือสนับสนุน โดยตรงจากครูเดินสอน ตามตารางที่กำหนดหรือเมื่อมีความจำเป็น อาจเป็นนักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด ครูแก้ไขการพูด หรือครูการศึกษาพิเศษที่เดินทางไปให้บริการตามโรงเรียน ต่าง ๆ แก่บุคคลพิการทั้งในและนอกห้องเรียน นอกจากนี้ยังให้บริการช่วยเหลือแก่ครูปกติโดยตรงด้วย เช่น ช่วยครูปกติในกรณีที่บุคคลบางคนต้องการการสอนเสริมหรือปรับพฤติกรรม

4. ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการสอนเสริม

นักเรียนเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น แต่ได้รับการสอนเพิ่มเติมหรือสอนเสริมจากครูการศึกษาพิเศษที่ประจำที่ห้องสอนเสริมตามกำหนดตารางการเรียน โดยให้นักเรียนมาเรียนกับครูสอนเสริมบางเวลาและบางวิชา ครูสอนเสริมอาจสอนเนื้อหาที่บุคคลมีความบกพร่อง หรือทักษะที่บุคคลมีความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น ทักษะการทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว (Orientation & Mobility (O&M))

สำหรับบุคคลตาบอด หรือภาษามือสำหรับบุคคลหูหนวก โดยอาจสอนเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มเล็ก ๆ ได้ ในปัจจุบันครูสอนเสริมจะใช้เวลาสอนบุคคลร่วมกับครูในชั้นเรียนมากกว่า ที่จะนำบุคคลออกมาสอนในห้องสอนเสริม

5. ชั้นเรียนพิเศษและชั้นเรียนปกติ

นักเรียนเรียนในชั้นเรียนพิเศษ และเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติมากขึ้นตามความเหมาะสม โดยอาจเรียนร่วมในบางวิชา เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา คณิต-นาฏศิลป์ การงานพื้นฐานอาชีพ จริยศึกษา วิชาการศึกษาพิเศษและครูปกติร่วมกันทำงาน ร่วมกันรับผิดชอบ รูปแบบนี้จัดได้ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

6. ชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ

นักเรียนเรียนในชั้นเรียนพิเศษเต็มเวลาร่วมกับเพื่อนพิการ ประมาณ 5 – 10 คน มีครูประจำชั้นเป็นผู้สอนเองทุกวิชา บุคคลจะมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลทั่วไป เช่น การเข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนต์ ไหว้พระ การรับประทานอาหารเช้า การไปทัศนศึกษา เป็นต้น

การจัดการเรียนร่วมทั้ง 6 รูปแบบ จะจัดแบบใดขึ้นอยู่กับการศึกษาความต้องการจำเป็นพิเศษ (Special Needs) ร่วมกันจากหลาย ๆ ฝ่าย ได้แก่ ผู้ปกครอง ตัวบุคคล ผู้บริหาร ครู นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 22) ได้ให้แนวคิดว่าการศึกษาพิเศษเป็นการจัดการศึกษาที่จัดให้กับทุกคนที่พิการหรือมีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางกาย สติปัญญา จิตใจ อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดใน โรงเรียนธรรมดาก็ได้ตามความเหมาะสม ซึ่งกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยกองการศึกษาพิเศษได้จัด โรงเรียนสำหรับคนพิการในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 2 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 จัดเป็น โรงเรียนประจำเฉพาะประเภทความพิการ เช่น โรงเรียนสอนเด็กตาบอด หูหนวก ปัญญาอ่อน โดยสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา บางโรงเรียนสอนวิชาชีพให้แก่เด็กที่จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำไปประกอบอาชีพ เช่น โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ สอนวิชาคหกรรม โรงเรียนเศรษฐเสถียร สอนวิชาศิลปะปฏิบัติ

รูปแบบที่ 2 จัดเรียนร่วมใน โรงเรียนที่สอนปกติ

วาริ ธีระจิตร (2545 : 16-18) ได้จัดรูปแบบการจัดการเรียนร่วมไว้ 5 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 การเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา การจัดบริการสำหรับเด็กพิเศษ ลักษณะนี้ จัดให้เด็กที่มีความพิการ ไม่มากหลังจากเด็กได้รับการบำบัดรักษา หรือฟื้นฟูสมรรถภาพ ในด้านที่จำเป็นก็สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ทั้งนี้อาจมีอุปกรณ์ เครื่องมือพิเศษช่วยทางการศึกษา เช่น เครื่องช่วยฟัง รวมทั้งการให้บริการแนะแนวแก่ครูในชั้นเรียนปกติด้วย ในกรณีเด็ก

ปัญญาเลิศเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง และเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ ก็สามารถเรียนร่วมในลักษณะนี้เพียงแต่ปรับ โปรแกรมการสอน และวิธีการสอนให้เหมาะกับสภาพความสนใจ และความสามารถของเด็กแต่ละประเภท

รูปแบบที่ 2 การเรียนร่วมในชั้นปกติโดยได้รับการบริการพิเศษ การจัดการบริการ โดยให้เด็กพิเศษเรียนในชั้นเรียนปกติเป็นเวลาโดยได้รับการบริการต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น ได้รับการสอนเสริม บางวิชาจากครูการศึกษาพิเศษ เช่น ฝึกพูด ฝึกให้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหว และ โปรแกรมพิเศษของเด็กปัญญาเลิศ เป็นต้น โดยเด็กได้รับการเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

รูปแบบที่ 3 การเรียนในชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ จัดให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องค่อนข้างมาก รวมทั้งเด็กที่มีความสามารถสูงจนไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ควรจัดบริการพิเศษให้ เช่น กายภาพบำบัด อาชีวบำบัด การแก้ไขการพูด การฝึกฟัง ตลอดจนการเพิ่มความรู้สำหรับเด็กที่มีความสามารถสูง เป็นต้น

รูปแบบที่ 4 การจัดโรงเรียนพิเศษ เด็กพิเศษที่มีความบกพร่องมาก และไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ครูการศึกษาพิเศษที่สอนจำเป็นต้องมีความรู้พิเศษสอนประจำในโรงเรียนพิเศษ

รูปแบบที่ 5 การจัดการศึกษาพิเศษนอกโรงเรียน คือการจัดการศึกษาพิเศษในโรงพยาบาล สถานพักฟื้น สถานรับเลี้ยงดูเด็ก และที่บ้าน เป็นต้น เป็นการจัดให้แก่เด็กพิการทางกายและสุขภาพ หรือเด็กปัญญาอ่อน

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการจัดการศึกษาพิเศษเป็นการจัดการเรียนการสอนและการบริการให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ให้รับการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจ และความสามารถ หลักในการจัดการศึกษาพิเศษ คือ การจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอนให้ทุกคนได้ประโยชน์เต็มที่ หน้าที่ของหน่วยงานที่จัดการศึกษาพิเศษ คือ การจัดหาบุคลากร อบรมเตรียมครูพิเศษเพื่อส่งเข้าเรียน ตลอดจนการจัดหลักสูตรการสอนอย่างเหมาะสม การจัดการเรียนร่วมเป็นการรวมเด็กพิเศษไว้กับเด็กปกติ ต้องคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งการปรับตัวทางด้านสังคม เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์ตรง สามารถพัฒนาตนเองให้ได้มากที่สุด

นโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมและเยาวชนพิการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 12-21) ได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมและเยาวชนพิการไว้ดังนี้

1. นโยบายการจัดการศึกษาแบบให้เปล่า (Availability)
2. นโยบายการจัดการศึกษาที่ทุกคนเข้าถึงได้ (Accessibility)
3. นโยบายการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ (Acceptability)

4. นโยบายการศึกษาที่สามารถปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียน (Adaptability)

ขอนำเสนอรายละเอียดในแต่ละนโยบาย ดังนี้

1. นโยบายการจัดการศึกษาแบบให้เปล่า

นโยบายที่ 1 ให้คนพิการทุกคนมีสิทธิและ โอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี

นโยบายที่ 2 ให้จัดบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กพิการและครอบครัว

นโยบายที่ 3 ให้สถานศึกษาจัดให้คนพิการ ได้รับการสนับสนุนตามที่กำหนดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

2. นโยบายการจัดการศึกษาที่ทุกคนเข้าถึงได้

นโยบายที่ 4 ให้จัดการศึกษาให้คนพิการเป็นพิเศษ

นโยบายที่ 5 ให้จัดการเรียนการสอนเด็กพิการ ในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด โดยให้ได้รับการพัฒนาทุกด้าน

นโยบายที่ 6 ให้นักเรียนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฯ

3. นโยบายการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ

นโยบายที่ 7 เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 175 แห่ง มีความพร้อมให้สำนักงานการศึกษาพิเศษ โอนงาน โรงเรียนและศูนย์ให้กับ สพท. โดยปรับบทบาท สศศ. เป็นผู้ให้การสนับสนุน

นโยบายที่ 8 ให้ สพฐ. ส่งเสริมการผลิต พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาพิเศษให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

นโยบายที่ 9 ให้ใช้เงินกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการสนับสนุนการพัฒนาครู และผู้บริหาร

4. นโยบายการศึกษาที่สามารถปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียน

นโยบายที่ 10 ให้จัดการศึกษาให้แก่คนพิการอย่างหลากหลายรูปแบบ

นโยบายที่ 11 ให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนพิการเป็นเฉพาะบุคคล

นโยบายที่ 12 ให้จัดสอนและฝึกทักษะชีวิตให้กับนักเรียนพิการนอกเหนือจากการสอนวิชาการ

นโยบายที่ 13 ให้มีหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักเรียนพิการระดับมาก

นโยบายที่ 14 ให้เพิ่มเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับคนพิการแต่ละประเภท

นโยบายที่ 15 ให้ปรับเนื้อหาสาระในหลักสูตรให้สอดคล้องกับนักเรียนพิการแต่ละประเภท

ในการจัดการศึกษาตามนโยบายการประกัน โอกาสทางการศึกษา ได้กำหนดเป้าหมายไว้ว่าจะดูแลเด็กทุกคนในความรับผิดชอบให้ได้รับบริการทางการศึกษาก่อนประถมศึกษาอย่างน้อย 2 ปีและได้เรียนในระดับประถมศึกษาอย่างทั่วถึง และต่อเนื่องจนจบหลักสูตร

แนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม

ในระบบการจัดการศึกษาแต่เดิมจะจัดรูปแบบเดียว คือ การศึกษาปกติทั่วไป ซึ่งไม่ได้คำนึงถึงเด็กพิการหรือเด็กที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในระบบปกติทั่วไป แต่ต่อมามีกลุ่มเด็กพิการที่นักการศึกษาเห็นว่าสามารถให้การศึกษาได้ จึงได้จัดเป็น โรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการให้กับกลุ่มเด็กพิการเหล่านั้น จึงมีการศึกษาพิเศษเกิดขึ้น ต่อมาได้มีการทดลองให้เด็กพิการเข้าไปเรียนร่วมใน โรงเรียนทั่วไป และเกิดวิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ซึ่ง ได้มีผู้ให้แนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมไว้ดังนี้

วาริ ธีระจิตร (2541 : 10-11) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะต้องเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ และต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเชื่อมั่นหรือหลักปรัชญาไว้ดังนี้

1. ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการบริการทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติ เมื่อรัฐจัดการศึกษาให้เด็กปกติแล้วก็ควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิเศษด้วย หากเด็กพิเศษไม่สามารถเรียนใน โปรแกรมการศึกษาที่รัฐจัดให้เด็กปกติได้ ก็เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะจัดการศึกษาให้สนองต่อความต้องการของเด็กพิเศษ
2. เด็กพิเศษควรได้รับการศึกษาควบคู่ไปกับการบำบัด การฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้าน โดยเร็วที่สุดในทันทีที่ทราบว่าเด็กมีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนต่อไปโดยมีพัฒนาการทุกด้านถึงขีดสูงสุด
3. การจัดการศึกษาพิเศษควรคำนึงถึงการอยู่ร่วมสังคมกับคนปกติอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนเด็กเหล่านี้จึงควรให้เรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
4. การจัดการศึกษาพิเศษต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเสียเปรียบของเด็กพิเศษแต่ละประเภท โดยใช้แนวการศึกษาของเด็กปกติ
5. การศึกษาพิเศษและการฟื้นฟูบำบัดทุกด้าน ควรจัดให้เป็น โปรแกรมรายบุคคลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่าง

6. การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนเด็กพิเศษควรเน้นที่ความสามารถของเด็กแต่ละคน ให้เด็กมีโอกาสได้ประสบความสำเร็จมากกว่าที่จะคำนึงถึงความพิการหรือความบกพร่อง เพื่อให้เด็กมีความมั่นใจว่าแม่คนจะมีความบกพร่องแต่ก็ยังสามารถบางอย่างเท่ากับหรือดีกว่าคนปกติ

7. การศึกษาพิเศษควรมุ่งให้เด็กมีความเข้าใจ ขอมรับตนเอง มีความเชื่อมั่น และมุ่งมั่น ให้ช่วยตนเองได้

8. การศึกษาพิเศษควรจะทำอย่างต่อเนื่องเริ่มตั้งแต่แรกเกิดเรื่อยไป ขาดตอนไม่ได้ และควรเน้นถึงเรื่องอาชีพด้วย

เบญจา ชลธารันนท์ (2544) ได้ให้แนวคิดการเรียนรวมว่า มีบทบัญญัติ 10 ประการ ดังนี้

1. โอกาสที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunity) ทุกคนควรได้รับ โอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเขาจะยากดีมีจน หรือพิการหรือไม่ก็ตาม

2. ความหลากหลาย (Diversity) ในมวลหมู่มนุษย์ย่อมมีความหลากหลายแตกต่างกัน จะให้เหมือนกันทุกคน ไม่ได้ การให้การศึกษาจะต้องยอมรับความแตกต่างในหมู่ชน การศึกษาที่ให้จะต้องแตกต่างกันแต่ทุกคนจะต้องเคารพในความหลากหลาย

3. ทุกคนมีความปกติอยู่ในตัว (Normalization) ทุกคนมีความปกติอยู่ในตัวและจะต้องยอมรับความปกตินั้น ๆ ทุกคนอยากเหมือนกัน ไม่มีใครอยาก “ ผ่าเหล่าผ่ากอ ” ทุกคนจึงควรได้รับการศึกษาไปพร้อม ๆ กัน ห้ามให้การศึกษาแยกตามเหล่า

4. สังคมที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Multicultural Society) ในหนึ่งสังคมย่อมมีความหลากหลายวัฒนธรรม เราต้องยอมรับความหลากหลายเหล่านั้น การให้การศึกษาจะต้องคำนึงถึงความหลากหลายวัฒนธรรมในสังคม

5. ศักยภาพ (Potential) มนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะ โง่หรือฉลาดย่อมมีศักยภาพทั้งนั้น แต่ละคนมีศักยภาพไม่เท่ากันการให้การศึกษาต้องให้จนบรรลุศักยภาพของแต่ละคน ไม่ใช่ให้การศึกษาในปริมาณที่เท่ากันคุณภาพเท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละคน

6. มนุษยนิยม (Humanism) คนเก่งคือคนที่เข้าใจมวลหมู่มนุษย์ และช่วยให้มวลหมู่มนุษย์ดำรงอยู่ร่วมกันได้ ไม่ใช่คนเก่งแต่วิชาการแต่ทำให้เกิดการแตกแยก

7. กระบวนการสังคมประกิด (Socialization) มนุษย์เป็นสังคม เราไม่สามารถจะแยกมนุษย์ออกจากกันได้ เพราะธรรมชาติของเขาต้องมีสังคม การให้การศึกษาโดยการแยกออกไป จึงไม่สอดคล้องกับการเป็นมนุษย์

8. ความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization) มนุษย์แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะ ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน การให้การศึกษาถึงแม้จะให้เรียนรวมกัน ไปก็ต้องการเฉพาะของแต่ละคน

9. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Dependency) มนุษย์เราควรจะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้สังคมน่าอยู่

10. สภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment) การให้การศึกษาจะต้องให้ในสถานะที่เข้าเรียนได้ และจะต้องนำเขาสู่สังคมปกติโดยเร็วที่สุดในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการนั้นต้องคำนึงถึงความต้องการจำเป็น ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งการจัดการศึกษาพิเศษนั้น เป็นการจัดการด้านการเรียนการสอน และการบริการให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้ได้รับการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจ และความสามารถ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วหลักในการจัดการศึกษาพิเศษที่สำคัญก็คือ การจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอนให้ทุกคนได้รับประโยชน์เต็มที่

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 หมวด 1 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 7 กำหนดว่า ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนรวม สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยเฉพาะ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ หลักเกณฑ์และวิธีการในการรับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา 8 กำหนดว่า ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนรวม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระ การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใดให้สถานศึกษาในทุกสังกัด จัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด สถานศึกษาใดปฏิเสธ ไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการและประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการ ได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ มาตรา 9 กำหนดว่า ให้รัฐจัดเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาครู บุคลากร

ทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและความสามารถในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่าแนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม คือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น จำเป็นจะต้องได้รับความสนใจเป็นกรณี พิเศษ รัฐควรมีขั้นตอนในการดำเนินการที่ให้เด็กเหล่านี้มีโอกาสได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกันมีสิทธิได้รับการศึกษา เช่นเดียวกับเด็กปกติและควรจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของเด็กแต่ละคน จึงจะสามารถทำให้เด็กได้รับประโยชน์เต็มที่

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม

การบริหารสถานศึกษา เป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผนวิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบเพราะถ้าระบบการบริหารงานไม่ดี จะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่น ๆ ของหน่วยงาน การบริหารงานนั้นจะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ทุกประการ เพราะว่าการดำเนินงานต่าง ๆ ไม่ใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำเพียงลำพังคนเดียว แต่ยังมีผู้ร่วมงานอีกหลายคนที่มีส่วนทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ ผู้ช่วยงานแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และความต้องการที่ไม่เหมือนกัน จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ที่จะนำเอาเทคนิควิธี และกระบวนการบริหารที่เหมาะสมมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

การส่งเสริมด้านการพัฒนาบุคลากร

ส่วนประกอบขององค์กรที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรบุคคล(Human Resources) เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย หรือความล้มเหลว ดังนั้น การบริหารทรัพยากรบุคคล จึงเป็นกระบวนการวางแผน ระเบียบและกรรมวิธีในการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลที่ปฏิบัติงาน ในองค์กร เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมและบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรมนุษย์ ที่มีประสิทธิภาพให้มีปริมาณเพียงพอ เพื่อให้ได้การปฏิบัติงานที่มีผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายได้มีผู้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ดังนี้

พยอม วงศ์สารศรี (2544 : 146) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบให้มีคุณภาพ ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจแก่องค์กร โดยต้องมีการวางแผนจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การปฐมนิเทศ ตลอดจนการฝึกอบรม

ฉันทูพันธ์ เขจรนันท์ (2545 : 91) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า เป็นการพัฒนาองค์การระดับบุคคล เป็นเทคนิคการพัฒนาที่นำมาใช้ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับสมาชิกในองค์กร โดยพยายามแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาทักษะการทำงาน หรือปรับทัศนคติที่บุคคลมีต่อองค์กรให้ถูกต้อง มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ขององค์กรสามารถสร้างงานให้มีคุณภาพตรงกับความต้องการขององค์กรได้

กมล บุพดา (2547 : 10) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า เป็นการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ เพื่อพัฒนาความสามารถและการปฏิบัติงานขององค์กรที่มุ่งไปในระยะยาวเป็นการเตรียมพนักงานและผู้บริหารให้ก้าวไปพร้อมกับความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงขององค์กร ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางของเทคโนโลยี องค์กรส่วนมากจึงลงทุนในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ เพราะเชื่อว่าจะนำไปสู่ผลผลิตที่สูงขึ้น และได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น

สาระพัด มากแสน (2549 : 8) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า เป็นการดำเนินการให้บุคลากรมีศักยภาพในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้กระบวนการพัฒนาบุคลากร เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ในที่สุด

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การประชุม ชี้แจงนโยบายในการปฏิบัติงาน การเพิ่มเติมความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ การปรับทัศนคติ การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง และมีวิทยฐานะที่สูงขึ้น เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการจัดทำโครงสร้างองค์กร แสวงหาข้อมูลข่าวสาร ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ปฏิบัติงานในหน้าที่เต็มตามศักยภาพ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การส่งเสริมด้านการจัดสื่อและแหล่งเรียนรู้

ในการจัดการศึกษานั้นย่อมมีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย หน้าที่สำคัญของผู้บริหารก็คือ ทำอย่างไรให้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ได้มีหน่วยงานได้กล่าวถึงการจัดสื่อและแหล่งเรียนรู้ไว้ดังนี้

พิมพ์พร แก้วเครือ (2544 : 1 ; อ้างถึงใน เฉลิมพร วนาสันติสุข. 2555 : 40) ได้ให้ความหมายของสื่อและแหล่งเรียนรู้ไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นตัวนำความต้องการของครูไปสู่ตัวนักเรียนอย่างถูกต้องและรวดเร็ว เป็นผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อการสอนได้นำไปใช้ในการเรียนการสอนตลอด และยังได้รับการพัฒนาไปตามการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งก้าวหน้า

ไปไม่หยุดยั้ง นักการศึกษาเรียกชื่อการสอนด้วยชื่อต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์การสอน โสตทัศนูปกรณ์ เทคโนโลยีการศึกษา สื่อการเรียนการสอน สื่อการศึกษา เป็นต้น

คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา (2545 : 105) ได้ให้ความหมายของสื่อและแหล่งเรียนรู้ไว้ว่า เป็นแหล่งที่สะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ตามความสนใจ ตามศักยภาพและ โอกาส ตามความสามารถ โดยเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการและเป็นทางการ

บุญเสริม รักพราว (2551 : 10) ได้ให้ความหมายของสื่อและแหล่งเรียนรู้ไว้ว่า เป็นแหล่งที่ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสาร ความรู้และกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนการสอนที่มีรูปแบบหลากหลาย แตกต่างไปจากกระบวนการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้สอน เป็นการเรียนรู้ที่กำหนดเวลาเรียนยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 27) ได้ให้ความหมายของสื่อและแหล่งเรียนรู้ไว้ว่า เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สื่อและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ การส่งเสริมให้บุคลากรจัดบรรยากาศทั้งในและนอกห้องเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และสนับสนุนการผลิตสื่อใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนและสนับสนุนให้ครูศึกษาค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การส่งเสริมด้านการนิเทศภายใน

การนิเทศภายในจะบรรลุผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการผลักดันให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทั้งหมด เพราะการศึกษาจะก้าวหน้าหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับการบริหารงานของผู้บริหารเป็นสำคัญ ได้มีผู้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารในการนิเทศภายในไว้ดังนี้

สุรศักดิ์ ปากเฮ (2545 : 26) ได้ให้ความหมายของการนิเทศภายในไว้ว่า การนิเทศภายในสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับครูในโรงเรียนในการที่จะปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพและส่งผลกระทบต่อคุณภาพของนักเรียน

ปรียาพร วงสอนุครโรจน (2546 : 223) ได้ให้ความหมายของการนิเทศภายในไว้ว่า การนิเทศภายในสถานศึกษา หมายถึง การนิเทศที่มีการริเริ่มและดำเนินการ โดยบุคลากรภายใน

สถานศึกษา และในหลายโอกาสก็เชิญบุคลากรภายนอกเป็นวิทยากรรวม โครงการจากความหมายที่กล่าวข้างต้นการนิเทศภายในสถานศึกษาจึงมีลักษณะดังนี้คือ

1. บุคลากรภายในสถานศึกษาเป็นผู้จัดดำเนินการ และเป็นเจ้าของโครงการ จัดตามความต้องการและความจำเป็นของสถานศึกษานั้น

2. การดำเนินงาน กระบวนการ กิจกรรม ต่าง ๆ เกิดขึ้นภายในสถานศึกษาการนิเทศถือเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เพราะกระบวนการนิเทศที่จัดว่าเป็นศาสตร์ ก็เพราะกระบวนการนี้เป็นปรัชญาที่แสวงหาความจริงความรู้ และคุณค่าในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ส่วนที่ว่าเป็นศิลป์ก็เพราะต้องอาศัยเทคนิค วิธีการและมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การติดต่อประสานงาน การจูงใจเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

วันทวิ ปาลโมกษ์ (2550 : 38) ได้ให้ความหมายของการนิเทศภายในไว้ว่า การนิเทศภายในสถานศึกษา หมายถึง ความพยายามของผู้เชี่ยวชาญในการที่จะเข้าไปช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และแนะนำครู-อาจารย์ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การนิเทศภายใน หมายถึง การช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ บุคลากรเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การจัดทำปฏิทินนิเทศภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบและส่งเสริมให้ครูนำผลการนิเทศมาพัฒนาปรับปรุงสื่อวัตกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การส่งเสริมด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน

ผู้บริหารต้องจัดปัจจัยสนับสนุนให้บุคลากรได้พัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาผู้เรียน แหล่งเรียนรู้ ได้มีผู้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารในการจัดปัจจัยสนับสนุนไว้ดังนี้

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543 : 4) ให้ความหมายของปัจจัยสนับสนุนไว้ว่า ปัจจัยสนับสนุน หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครู การจัดการชั้นเรียน การให้คำปรึกษาและอิทธิพลของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

พิทักษ์ จันทร์เจริญ และคณะ (2544 : 7) ได้ให้ความหมายของปัจจัยสนับสนุนไว้ว่า ปัจจัยสนับสนุน หมายถึง ทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นปัจจัยเกื้อหนุนทุกประเภทในการที่จะปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนในทุกกระบวนการของการจัดการ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548 : 3) ได้ให้ความหมายของปัจจัยสนับสนุนไว้ว่า ปัจจัยสนับสนุน หมายถึง ปัจจัยการบริหารและการจัดการศึกษาที่เป็นปัจจัยส่งเสริมการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพการศึกษาหลายด้าน

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดปัจจัยสนับสนุน หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้พัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน แหล่งเรียนรู้ ห้องปฏิบัติการที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน จัดหาหนังสือ ตำรา วารสาร ตลอดจนสิ่งจำเป็นอื่น ๆ เพื่อให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุขในการทำงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามุรธัมย์ เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

ปฏิมา จันทร (2549 : 60 - 65) ได้ศึกษาบริบทการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ และรับบริการที่จำเป็นจากครูการศึกษาพิเศษกิจกรรมของนักเรียนเรียนร่วมเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประเมินตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) งบประมาณที่ได้รับ ไม่เพียงพอกับความต้องการ และความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบทการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำ ที่มีตำแหน่งต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นด้านการเรียนการสอน พบว่าแตกต่างกัน

มณีนันท์ เวียงวิเศษ (2549 : 138 -140) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม โรงเรียนอนุบาลเขาสวนกวาง อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น ใช้รูปแบบ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) 2 วนรอบ กลยุทธ์ในการพัฒนาได้แก่การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายใน พบว่า กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ และมีการเปลี่ยนแปลงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดทักษะในการเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และกลยุทธ์การนิเทศภายในครูผู้สอน มีการพัฒนาการเรียนการสอน ปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

สัมภาษณ์ ปลอกขาว (2549 : 62- 64) ได้ศึกษาศึกษาภาพในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครู โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษวิทยา 2548 ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วม มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอยู่ในระดับปานกลางและมีความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในระดับมาก
2. ครูผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วมที่เพศต่างกันและอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลไม่แตกต่างกัน
3. ครูผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วมที่มีประสบการณ์ไม่ผ่านการอบรมและผ่านการอบรมมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อนันต์ ขวัญจันทร์ (2549 : 48 -49) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรการเตรียมความพร้อมของครู โรงเรียนเรียนร่วม : กรณี โรงเรียนบ้านช้าง ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรการเตรียมพร้อมของครู โรงเรียนเรียนร่วม : กรณี โรงเรียนบ้านช้างคลอด สามารถเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนร่วมได้
2. ความรู้ของครูของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการอบรมมีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม
3. หลักสูตรการเตรียมความพร้อมของครู โรงเรียนเรียนร่วม : กรณี โรงเรียนบ้านช้างคลอด สามารถเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการเตรียมความพร้อมของครู โรงเรียนเรียนร่วม : กรณีศึกษาโรงเรียนอื่น ๆ ได้

กัญญารัตน์ ว่องศิริกุล (2550 : 62 - 68) ได้ศึกษาแนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการจัดสภาพการจัดเรียนร่วมพบว่า มีการจัดการเรียนร่วมในชั้นปกติมากที่สุด ด้านสิ่งแวดล้อมกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านบุคลากรในโรงเรียนมีการสร้างความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนร่วมแก่บุคลากรมากที่สุด ส่งเสริมสนับสนุนเขตพื้นที่ โรงเรียนมีการกระตุ้นให้เกิดการสร้างเครือข่ายของครอบครัวนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อเกิดพลังความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยประสบการณ์ในการสอนไม่เคยสอนมีความแตกต่างกันในประเด็น บุคลากรควรมีความพร้อมในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และต้องมีการเตรียมความพร้อมให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม สำหรับแนวทางส่งเสริม

การจัดการเรียนร่วมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าควรเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญมาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนร่วมเพิ่มเติมแก่บุคลากรมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยระยะเวลาปฏิบัติงาน 0-20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษพบว่าไม่มีความแตกต่างในแง่ทางสถิติ ข้อเสนอแนะภาครัฐควรขยายโอกาส การจัดการเรียนร่วมสู่สถานศึกษาอื่น ๆ

สมศักดิ์ ไชยโชติ (2550 : 126) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ระดับสภาพในการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการเรียนการสอนและมาตรฐานด้านปัจจัยพบว่าอยู่ในระดับมาก ส่วนมาตรฐานด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับปัญหาในการจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วมทั้งในภาพรวมและรายด้านทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับน้อย

สุธิดา มุลทะสิน (2554 : บทคัดย่อ). ศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษารุงเทพมหานคร 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิกการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียน 24 โรง ผู้บริหาร 44 คน ครูผู้สอน 108 คน รวม 152 คน จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มโรงเรียนตัวอย่างมีการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โครงสร้างซีทอยู่ในระดับสูง โดยผลการเปรียบเทียบผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วม โครงสร้างซีทแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการเปรียบเทียบผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วม โครงสร้างซีทแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยต่างประเทศ

รีเดล (Riedel, 1991 : 1164) ได้ศึกษาถึงการรับรู้ของนักการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในเกรด 5-9 ของ โรงเรียนในรัฐเวอร์จิเนีย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการรับรู้ในทางบวกสูงกว่า ส่วนนักการศึกษาทั่วไปมีการรับรู้ในระดับที่ต่ำกว่า และผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า ระดับการสนับสนุนของการบริหารทรัพยากรหรือบริการที่ได้รับการวาง

แผนการสอน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอน เป็นองค์ประกอบที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนร่วม แต่นักการศึกษาเห็นว่า องค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งขัดขวางกระบวนการเรียนร่วม

เดซาอี (Desai. 1993 : 6-7) ได้ศึกษาเจตคติของผู้บริหาร โรงเรียนต่อการเรียนร่วมในรัฐวิกตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนที่ได้รับการฝึกอบรมกับผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ผู้บริหารที่มีประสบการณ์นานในการให้การศึกษาพิเศษกับผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่าหรือไม่มี มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน และผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนร่วมระหว่าง 1-10 ปี มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วมสูงกว่าผู้บริหารที่ไม่มีประสบการณ์

มิลเลอร์ (Miller. 2000 : Abstract) ได้ศึกษาผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในด้าน การส่งเสริมการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องอย่างรุนแรง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาระของการส่งเสริมการเรียนร่วมซึ่งพิจารณาจากตัวแปรที่มีความจำเป็น การฝึกอบรม และประสบการณ์ในการบริหารงาน เปรียบเทียบกับหลักการศึกษามือต้น การวิจัยใช้วิธีการสำรวจ โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด ถึงผู้บริหารโรงเรียน โอเรกอนและซานฟรานซิสโก ที่มีเด็กที่มีความบกพร่องเรียนร่วมในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่สร้างความเข้าใจกับคณะทำงานเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการส่งเสริมการเรียนร่วม การเรียนร่วมควร ได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ และควรมีแหล่งบริการสำหรับนักเรียนที่เรียนร่วม ผู้บริหารส่วนใหญ่เชื่อว่า เด็กออทิสติก เด็กตาบอด เด็กหูหนวกและเด็กพิการอื่น ๆ จะสามารถเลื่อนระดับชั้นได้หากสามารถควบคุมอารมณ์และสภาพจิตใจที่ดี

จากการศึกษาเอกสารและการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศสามารถสรุปได้ว่าการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนในระบบเดียวกัน โดยไม่แยกว่าเป็นเด็กพิเศษหรือเด็กปกติและต้อง ได้รับการสนับสนุนทุกด้าน ช่วยให้เด็กพิเศษเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตในสังคม ได้อย่างปกติสุข และเป็นการขยาย โอกาสทางการศึกษาให้กับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ผู้บริหารจึงควรพัฒนาบุคลากรใน โรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถ พัฒนาสื่อและบริการต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ส่งผลให้เด็กพิเศษเหล่านี้ได้พัฒนาในทุกด้าน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้การดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษดำเนิน ไปอย่างราบรื่น สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการและนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูวิชาการและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำแนกเป็น 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่รวม 69 โรงเรียน ครูวิชาการจำนวน 69 คน และครูผู้สอนจำนวน 843 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 912 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มจากประชากร โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970 : 608 ; อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 40) ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ครูวิชาการ 59 คน และครูผู้สอน 269 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 328 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ดังมีกระบวนการขั้นตอน ดังนี้
 1. แบ่งโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ออกเป็นกลุ่มย่อยจำแนกตามอำเภอ ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยลักษณะแบบกลุ่ม (Cluster)

2. จำแนกโรงเรียนในแต่ละอำเภอออกเป็นกลุ่มย่อยตามขนาดของโรงเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยลักษณะชั้นภูมิ (Strata)

3. สุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่จากทุกอำเภอ (ยกเว้นอำเภอบ้านค่าน) ให้กระจายสัดส่วนไปตามขนาดของโรงเรียนจำนวน 56 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก ส่วนอำเภอบ้านค่านเป็นอำเภอเดียวที่มีโรงเรียนขนาดกลางมีการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้นเป็น 59 โรงเรียน

4. จากโรงเรียน 59 โรงเรียน จำแนกผู้ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม ได้แก่ ครูวิชาการ และครูผู้สอน ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยลักษณะชั้นภูมิ

5. ทำการสุ่มกลุ่มทั้ง 2 กลุ่มให้กระจายไปตามอำเภอ และขนาดของโรงเรียนตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างปรากฏดังตาราง 3.1 - 3.3

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานูรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามอำเภอและขนาดของโรงเรียน

ที่	อำเภอ	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม	เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม
1.	เมืองนูรีรัมย์	11	13	8	32	9	11	7	27
2.	ลำปลายมาศ	10	11	3	24	9	9	3	21
3.	ชำนิ	-	6	4	10	-	5	3	8
4.	บ้านค่าน	-	3	-	3	-	3	-	3
	รวม	21	33	15	69	18	28	13	59

ตาราง 3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครูวิชาการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอและ
ขนาดของโรงเรียน

ที่	อำเภอ	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม	เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม
1.	เมืองบุรีรัมย์	11	13	8	32	9	11	7	27
2.	ลำปลายมาศ	10	11	3	24	9	9	3	21
3.	ชำนิ	-	6	4	10	-	5	3	8
4.	บ้านด่าน	-	3	-	3	-	3	-	3
รวม		21	33	15	69	18	28	13	59

ตาราง 3.3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอและขนาดของ
โรงเรียน

ที่	อำเภอ	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม	เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม
1.	เมืองบุรีรัมย์	78	155	158	391	25	50	50	125
2.	ลำปลายมาศ	69	130	92	291	22	42	29	93
3.	ชำนิ	-	58	66	124	-	19	21	40
4.	บ้านด่าน	-	37	-	37	-	11	-	11
รวม		147	380	316	843	44	138	92	269

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบสำรวจรายการ (Checklists) จะมีคำตอบให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงใน

ตัวอย่าง

1. สถานภาพตำแหน่ง

ครูวิชาการ

ครูผู้สอน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มีการปฏิบัติงานมากที่สุด มีการปฏิบัติงานมาก มีการปฏิบัติงานปานกลาง มีการปฏิบัติงานน้อย และมีการปฏิบัติงานน้อยที่สุด โดยแต่ละด้านมีจำนวนข้อ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาบุคลากรจำนวน 13 ข้อ
2. ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้จำนวน 12 ข้อ
3. ด้านการนิเทศภายในจำนวน 12 ข้อ
4. ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุนจำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร บทความและรายงานการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎีแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม รวมทั้งศึกษาทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม

2.2 นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถาม แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านเนื้อหา โครงสร้าง และภาษาแล้วแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

2.3 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบและแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้ได้คำถามที่ครอบคลุม และตรงกับสภาพเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

2.3.1 นายวิษณุ โพธิ์ใจ วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2.3.2 นางพรณิชา บาร์เบอร์ วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการประถมศึกษา ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2.3.3 นายอภิชา จันผากุลเชษฐ วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ และการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดตะลวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ วัดผล และประเมินผล

2.3.4 นางอิสรา สีทอง วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ) สาขาวิชาภาษาไทย ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ. 3 โรงเรียนพระครูพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

2.3.5 นางสาวคำขวัญ ติรรัมย์ วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ) สาขาวิชาภาษาไทย ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ. 3 โรงเรียนกัลยาณีพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบและแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูวิชาการและครูผู้สอนในโรงเรียน อำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

2.6 หาค่าอำนาจจำแนก (Discriminating Power) โดยการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ หาค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือถ้าค่า t มีค่า 1.75 ขึ้นไปถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ ผลปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 8.533 - 15.298

2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์ในข้อ 2.6 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9877 ซึ่งผ่านเกณฑ์และสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

2.8 นำแบบสอบถามมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบถามพร้อมทั้งหนังสือราชการจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 แจงโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมกับกำหนดวันรับแบบสอบถามกลับคืน
3. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ด้วยตนเอง ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนและส่วนที่ยังไม่ได้รับคืน กรณีไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยติดตามด้วยตนเองเพื่อให้ได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด

4. ผลปรากฏว่าแบบสอบถามจำนวน 328 ฉบับ เก็บรวบรวมกลับคืนมาได้จำนวน 328 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
3. กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อ นำมาบันทึกข้อมูล
4. ประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยได้

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนและร้อยละ ประกอบความเรียง

4.2 การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย และการจัดอันดับ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean) ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการกับครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและประเภทของ

โรงเรียน โดยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples t-test) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการกับครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

7. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีการทดสอบค่าที่ (t-test) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 260)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H + S^2_L}{n}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าอำนาจจำแนก
	\bar{X}_H	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	\bar{X}_L	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	S^2_H	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	S^2_L	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	n	แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำที่นำมาวิเคราะห์

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 261)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	S_i^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	x	แทน ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของข้อมูล หรือคะแนน
	n	แทน จำนวนของข้อมูล

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n - (n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน คะแนนของแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	$(\sum X)^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบค่าที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples t-test)

เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการกับครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามสภาพตำแหน่ง และประเภทของโรงเรียน โดยการทดสอบ ค่าที (t-test) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 321)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{\sigma_1^2}{n_1} + \frac{\sigma_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
	\bar{X}_1	แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
	σ_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
	σ_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

3.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 328)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน ค่าการแจกแจงของ F
	MS_B	แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญ แล้วจะใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546 : 248-249)

$$CV_d = \sqrt{(k - 1)(F^*)(MS_{within}) \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}$$

เมื่อ	k	แทน จำนวนกลุ่มในตัวอย่าง
	F^*	แทน ค่า F ที่เปิดตาราง
	MS_{within}	แทน ค่า Mean Square Within Group ที่คำนวณไว้แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน
	n_1, n_2	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ตามสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์หาค่าสถิติของข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ แบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต 1

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามประเภทของ โรงเรียน

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัด
การเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
บุรีรัมย์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของ โรงเรียน

ตอนที่ 7 ศึกษาความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นคำถามปลายเปิดของครู
วิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปრაกฏผลคังตาราง 4.1 คังนี้

ตาราง 4.1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ประเภทของโรงเรียน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่าง	328	100.00
ครูวิชาการ	59	17.99
ครูผู้สอน	269	82.01
ประเภทของโรงเรียน		
ประถมศึกษา	164	50.00
ขยายโอกาสทางการศึกษา	164	50.00
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี	38	11.59
ประสบการณ์ 5-10 ปี	125	38.11
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี	165	50.30
ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน		
ขนาดเล็ก	61	18.60
ขนาดกลาง	163	49.70
ขนาดใหญ่	104	31.70

จากตาราง 4.1 พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 328 คน เป็นครูวิชาการจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 17.99 และเป็นครูผู้สอนจำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 82.01 เมื่อจำแนกตามประเภทของโรงเรียน เป็นครู โรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 164 คน คิดเป็น 50.00 และเป็นครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจำนวน 164 คน คิดเป็น 50.00 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็น 50.30 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ 5 -10 ปีจำนวน 125 คน คิดเป็น 38.11

เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงานที่มีจำนวนมากที่สุด คือ โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมา คือ โรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 104 คน คิดเป็น 31.70

ตอนที่ 2 ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ปรากฏผลดังตาราง 4.2 - 4.3 ดังนี้

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1	ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.84	0.50	มาก	1
2	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้	3.77	0.52	มาก	2
3	ด้านการนิเทศภายใน	3.74	0.56	มาก	3
4	ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน	3.70	0.56	มาก	4
รวมเฉลี่ย		3.76	0.48	มาก	

จากตาราง 4.2 พบว่าครูวิชาการและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 3.84$) รองลงมา คือ ด้าน การจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.77$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน ($\bar{X} = 3.70$)

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอน เกี่ยวกับ
 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษ
 เรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
 ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาใน การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1	ด้านกรพัฒนาบุคลากร ประชุมชี้แจงนโยบายหลักในการปฏิบัติการกิจ ให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อให้เกิด ความเข้าใจที่ตรงกัน	3.80	0.61	มาก	9
2	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษามี ส่วนร่วมในการจัดทำโครงสร้างขององค์กร เพื่อ ความเป็นเอกภาพ ชัดเจน เป็นรูปธรรม	3.78	0.63	มาก	12
3	แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการเรียนร่วมประจำ โรงเรียน เพื่อกำหนดนโยบาย และดำเนินงาน การจัดการเรียนร่วม	3.81	0.67	มาก	7
4	มอบหมายหน้าที่ให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ ดำเนินการดูแลเด็กพิเศษ ได้อย่างทั่วถึง	3.82	0.75	มาก	6
5	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรเข้าใจ และเห็น ความสำคัญของการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม	3.79	0.73	มาก	11
6	สนับสนุนให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาพัฒนา ตนเองโดยการศึกษาต่อ ฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน	3.86	0.72	มาก	4
7	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษามีความ กระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และ แสวงหาข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่ ได้รับจากหน่วยงาน	3.89	0.66	มาก	3

ตาราง 4.3 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
8	ด้านการพัฒนาบุคลากร (ต่อ) ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ โดยยึดมั่นในระเบียบวินัย จรรยาบรรณ อย่างมีมาตรฐานวิชาชีพ	3.95	0.63	มาก	1
9	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ ความสามารถและความถนัดของตนเองได้อย่างมีคุณภาพ	3.92	0.66	มาก	2
10	ส่งเสริมให้ครูทั่วไป และครูการศึกษาพิเศษมีการปรึกษากัน และทำงานร่วมกันเป็นทีม	3.78	0.74	มาก	12
11	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถผลิตสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการทางการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.81	0.72	มาก	7
12	สนับสนุนให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.80	0.70	มาก	9
13	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการนิเทศกำกับติดตามในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม	3.85	0.62	มาก	5
รวมเฉลี่ย		3.84	0.50	มาก	

จากตาราง 4.3 พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 8 ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ โดยยึดมั่นในระเบียบวินัย จรรยาบรรณ อย่างมีมาตรฐานวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือ ข้อ 9 ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ ความสามารถ และความถนัดของตนเองได้อย่างมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.92$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 2 ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำโครงสร้างขององค์กร เพื่อความเป็นเอกภาพ ชัดเจน เป็นรูปธรรม และข้อ 10 ส่งเสริมให้ครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษมีการปรึกษากัน และทำงานร่วมกันเป็นทีม ($\bar{X} = 3.78$)

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
14	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ วางแผนการจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อ การเรียนรู้	3.75	0.68	มาก	8
15	จัดหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วัสดุอุปกรณ์ที่ทำให้ ครูมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้	3.76	0.63	มาก	7
16	จัดให้มีคอมพิวเตอร์ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับครูเพื่อทำการสืบค้นข้อมูล	3.80	0.68	มาก	3

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
17	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ (ต่อ) จัดระบบสารสนเทศการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน	3.77	0.66	มาก	6
18	ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศทั้งใน และนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.82	0.65	มาก	2
19	ส่งเสริมให้ครูนำนักเรียนไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียนที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	3.85	0.64	มาก	1
20	ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กปกติได้ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กพิเศษอย่างหลากหลาย	3.71	0.69	มาก	12
21	ส่งเสริมให้ครูจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	3.72	0.68	มาก	11
22	ส่งเสริมให้ครูจัดมุมแสดงผลงานที่เกิดจากการใช้สื่อนวัตกรรมการเรียนรู้	3.73	0.67	มาก	10
23	ส่งเสริมให้ครูมีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนรู้	3.80	0.67	มาก	3

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
24	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ (ต่อ) ส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาในเรื่องการใช้เครื่องมือ สื่อ และอุปกรณ์เสริมต่าง ๆ	3.80	0.66	มาก	3
25	สนับสนุนเอกสาร หลักสูตร คู่มือครูสำหรับการจัดการเรียนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.75	0.69	มาก	8
รวมเฉลี่ย		3.77	0.52	มาก	

จากตาราง 4.4 พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 19 ส่งเสริมให้ครูนำนักเรียน ไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียนที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาคือ ข้อ 18 ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศทั้งใน และนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ($\bar{X} = 3.82$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 20 ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กปกติได้ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กพิเศษอย่างหลากหลาย ($\bar{X} = 3.71$)

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอน เกี่ยวกับ
 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษ
 เรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
 ด้านการนิเทศภายใน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาใน การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
	ด้านการนิเทศภายใน				
26	วิเคราะห์ปัญหาความต้องการของครูใน การจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา	3.67	0.66	มาก	12
27	มีการวางแผนปรับปรุงงานวิชาการ และ การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่เหมาะสมกับ สถานศึกษา	3.70	0.65	มาก	10
28	จัดทำปฏิทินการนิเทศภายใน โรงเรียนอย่าง เป็นระบบและต่อเนื่อง	3.70	0.71	มาก	10
29	กำหนดแนวทางปฏิบัติและนโยบายเกี่ยวกับ การนิเทศภายในอย่างชัดเจน	3.74	0.69	มาก	6
30	แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายในของ สถานศึกษา โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม	3.71	0.71	มาก	9
31	นิเทศภายในสอดคล้องกับสภาพบริบทปัญหา และความต้องการของ โรงเรียน	3.75	0.67	มาก	4
32	ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา ความรู้ ความสามารถในการนิเทศภายในอย่าง เป็นระบบ	3.73	0.65	มาก	8
33	ส่งเสริมให้มีการจัดทำเอกสารหลักฐาน การนิเทศกำกับติดตามในสถานศึกษาอย่างเป็น รูปธรรม	3.78	0.64	มาก	2

ตาราง 4.5 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
	ด้านการนิเทศภายใน (ต่อ)				
34	ส่งเสริมครูนำผลนิเทศมาพัฒนา และปรับปรุงสื่อวัตกรรมการจัดการเรียนรู้อีก	3.74	0.66	มาก	6
35	ส่งเสริมให้ครูยอมรับผลการนิเทศซึ่งกัน และกัน	3.78	0.70	มาก	2
36	ประชุมปรึกษาหารือ สรุปการประเมินผลการนิเทศภายใน	3.82	0.65	มาก	1
37	นำผลสรุปจากการประเมินผลการนิเทศภายในไปใช้ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	3.75	0.64	มาก	4
	รวมเฉลี่ย	3.74	0.56	มาก	

จากตาราง 4.5 พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 36 ประชุมปรึกษาหารือ สรุปการประเมินผลการนิเทศภายใน ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมา คือ ข้อ 33 ส่งเสริมให้มีการจัดทำเอกสารหลักฐานการนิเทศกำกับติดตามในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม และข้อ 35 ส่งเสริมให้ครูยอมรับผลการนิเทศซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 3.78$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 26 วิเคราะห์ปัญหาความต้องการของครูในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.67$)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอน เกี่ยวกับ
 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษ
 เรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
 ด้านการปัจจัยสนับสนุน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาใน การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
38	ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดทำหลักสูตรที่มี รายวิชาสาระเพิ่มเติมที่หลากหลายตรงตาม ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของ เด็กพิเศษ	3.71	0.67	มาก	5
39	ปรับสภาพแวดล้อมของ โรงเรียนให้เอื้อต่อ สภาพความบกพร่องของเด็กพิเศษแต่ละ ประเภท	3.73	0.66	มาก	3
40	สร้างบรรยากาศของการยอมรับเด็กพิเศษให้ครู นักเรียน แม่ค้า ภารโรง ฯลฯ รับรู้และร่วมมือ กันช่วยเหลือดูแลอย่างถูกวิธี	3.70	0.66	มาก	7
41	ส่งเสริมการจัดห้องสมุดทุกกลุ่มสาระการ เรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนของรู้เด็ก พิเศษ	3.69	0.69	มาก	8
42	จัดให้มีห้องเสริมวิชาการ หรือห้องเรียนสอน เสริมให้กับเด็กพิเศษ	3.62	0.71	มาก	13
43	จัดหาหนังสือ ตำรา วารสาร เอกสารวิชาชีพให้ ครูได้ศึกษาค้นคว้าอย่างหลากหลาย	3.67	0.69	มาก	11
44	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่าง ต่อเนื่อง	3.77	0.63	มาก	1
45	ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำการวิจัย	3.76	0.64	มาก	2

ตาราง 4.6 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ			อันดับที่
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
46	ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน (ต่อ) จัดให้เด็กพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนร่วม โดยคำนึงถึงความบกพร่องของแต่ละบุคคล	3.72	0.66	มาก	4
47	จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วม	3.66	0.64	มาก	12
48	จัดให้มีการสอนทักษะการช่วยเหลือเบื้องต้นให้กับเด็กปกติเพื่อคอยช่วยเหลือเด็กพิเศษ	3.68	0.67	มาก	9
49	จัดให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าอบรมสัมมนาในการจัดการศึกษาพิเศษ	3.68	0.69	มาก	9
50	มีการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และบริการทางการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.71	0.63	มาก	5
	รวมเฉลี่ย	3.70	0.56	มาก	

จากตาราง 4.6 พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 44 ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมา คือ ข้อ 45 ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำการวิจัย ($\bar{X} = 3.76$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 42 จัดให้มีห้องเสริมวิชาการ หรือห้องเรียนสอนเสริมให้กับเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 3.62$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ปรากฏผลดังตาราง 4.7 ดังนี้

ตาราง 4.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ครูวิชาการ		ครูผู้สอน		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.96	0.43	3.81	0.51	2.06*
2	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้	3.89	0.46	3.75	0.53	1.98*
3	ด้านการนิเทศภายใน	3.84	0.48	3.71	0.57	1.54
4	ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน	3.78	0.36	3.68	0.59	1.22
	รวมเฉลี่ย	3.87	0.36	3.74	0.50	1.89

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.7 พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามประเภทของโรงเรียน ปรากฏผล ดังตาราง 4.8 ดังนี้

ตาราง 4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามประเภทของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ประถมศึกษา		ขยายโอกาสทางการศึกษา		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.86	0.46	3.81	0.54	0.67
2	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้	3.80	0.50	3.75	0.54	0.94
3	ด้านการนิเทศภายใน	3.78	0.55	3.70	0.56	1.45
4	ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน	3.75	0.55	3.65	0.57	1.70
	รวมเฉลี่ย	3.80	0.46	3.73	0.49	1.36

จากตาราง 4.8 พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ปรากฏผลดังตาราง 4.9 ดังนี้

ตาราง 4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ด้าน	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านการพัฒนาบุคลากร	4.03	0.53	3.80	0.43	3.83	0.54	3.49*
2	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้	3.97	0.47	3.74	0.43	3.75	0.59	3.38*
3	ด้านการนิเทศภายใน	3.98	0.46	3.71	0.41	3.71	0.66	4.21*
4	ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน	3.94	0.65	3.70	0.44	3.65	0.61	4.18*
	รวมเฉลี่ย	3.98	0.46	3.73	0.36	3.73	0.55	3.82*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.9 พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวมแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ่ ปรากฏผลดังตาราง 4.10 - 4.14 ดังนี้

ตาราง 4.10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวม เป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	\bar{x}	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี
น้อยกว่า 5 ปี	3.98	-	0.25*	0.25*
5-10 ปี	3.73		-	0.00
มากกว่า 10 ปี	3.73			-

จากตาราง 4.10 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวม พบว่า ครูวิชาการ และ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับประสบการณ์ 5-10 ปี และที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปีกับประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนคู่อื่นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
ด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	\bar{x}	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		4.03	3.80	3.83
น้อยกว่า 5 ปี	4.03	-	0.23*	0.20*
5-10 ปี	3.80		-	0.03
มากกว่า 10 ปี	3.83			-

จากตาราง 4.11 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า
ครูวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่มี
ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับประสบการณ์ 5-10 ปี และที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปีกับ
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนคู่อื่นมีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	\bar{x}	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.97	3.74	3.75
น้อยกว่า 5 ปี	3.97	-	0.23*	0.22*
5-10 ปี	3.74		-	0.01
มากกว่า 10 ปี	3.75			-

จากตาราง 4.12 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้านการจัดการสื่อและแหล่ง
เรียนรู้ พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต 1 ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับประสบการณ์ 5-10 ปี และที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี
กับประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนคู่อื่นมีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม
ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
ด้านการนิเทศภายใน เป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	\bar{x}	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.98	3.71	3.71
น้อยกว่า 5 ปี	3.98	-	0.27*	0.27*
5-10 ปี	3.71		-	0.00
มากกว่า 10 ปี	3.71			-

จากตาราง 4.13 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้านการนิเทศภายใน พบว่า
ครูวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่มี
ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับประสบการณ์ 5-10 ปี และที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปีกับ
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนคู่อื่นมีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
ด้านการปัจจัยสนับสนุน

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	\bar{x}	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.94	3.73	3.73
น้อยกว่า 5 ปี	3.94	-	0.21*	0.21*
5-10 ปี	3.73		-	0.00
มากกว่า 10 ปี	3.73			-

จากตาราง 4.14 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้านการปัจจัยสนับสนุน พบว่า
ครูวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่มี
ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับประสบการณ์ 5-10 ปี และที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปีกับ
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนคู่อื่นมีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ปรากฏผลดังตาราง 4.10 ดังนี้

ตาราง 4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ด้าน	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		F
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1	ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.86	0.48	3.83	0.48	3.83	0.48	0.12
2	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้	3.80	0.49	3.77	0.53	3.77	0.53	0.09
3	ด้านการนิเทศภายใน	3.77	0.58	3.72	0.55	3.72	0.55	0.22
4	ด้านการจัดงบประมาณสนับสนุน	3.76	0.48	3.69	0.56	3.69	0.56	0.46
	รวมเฉลี่ย	3.80	0.45	3.75	0.47	3.76	0.51	0.22

จากตาราง 4.15 พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่ปฏิบัติงานใน โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 7 สรุปความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นคำถามปลายเปิดของครู วิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ปรากฏผลดังตาราง 4.16 - 4.19 ดังนี้

ตาราง 4.16 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของ ผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการพัฒนาบุคลากร

ข้อ	ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ	จำนวน (n = 86)	ร้อยละ (100)
1	ควรจัดครูผู้สอนเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่มีการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม	27	31.40
2	ควรจัดคนให้ตรงกับงานและความสามารถของแต่ละบุคคล	22	25.58
3	ควรมีการประชุมวางแผนในการจัดอบรมและจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล	11	12.79
4	มีบุคลากร ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนร่วม	10	11.63
5	ครูที่ได้รับการอบรมไม่ได้นำความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดกับผู้เรียน เนื่องจากไม่สอดคล้องกับชั้นหรือสาระที่สอน	9	10.46
6	ควรจัดให้มีครูที่เลี้ยงช่วยในชั้นเรียนร่วมเพื่อให้ครูได้ดูแลทั้งเด็ก ปกติและเด็กพิเศษอย่างทั่วถึง	6	6.98
7	ควรมีการสร้างเครือข่ายบุคลากรด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก พิเศษเรียนร่วมในรูปแบบของคณะกรรมการระดับกลุ่ม โรงเรียน จนถึงระดับเขตพื้นที่การศึกษา	1	1.16

จากตาราง 4.16 พบว่า ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับ

เด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการพัฒนาบุคลากร ที่มีผู้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจำนวนมากที่สุดได้แก่ ควรจัดครูผู้สอนเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่มีการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมคิดเป็นร้อยละ 31.40 รองลงมา คือ ควรจัดคนให้ตรงกับงานและความสามารถของแต่ละบุคคล (ร้อยละ 25.58) และควรมีการประชุมวางแผนในการจัดอบรมและจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (ร้อยละ 12.79) ตามลำดับ

ตาราง 4.17 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้

ข้อ	ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ	จำนวน (n = 68)	ร้อยละ (100)
1	ควรมีการจัดสื่อให้หลากหลายและจัดให้มีมีการประเมินผลการใช้สื่อทุกครั้งเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนยิ่งขึ้น	20	29.41
2	สื่อจากชุมชนมีน้อยและไม่มีความหลากหลายสามารถใช้ได้บางวิชาเท่านั้น	15	22.06
3	ควรผลิตสื่ออย่างต่อเนื่อง และทันสมัย	14	20.59
4	ควรมีนำเด็กพิเศษออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้มากขึ้น	9	13.24
5	ยังขาดสื่อที่เป็นรูปธรรม	8	11.76
6	ควรมีการจัดซื้อสื่อที่ใช้ได้จริงไม่ซื้อตามผลตอบแทนที่ได้จากตัวแทนจำหน่าย	2	2.94

จากตาราง 4.17 พบว่า ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่มีผู้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจำนวนมากที่สุด ได้แก่ ควรมีการจัดสื่อให้หลากหลายและจัดให้มีการประเมินผลการใช้สื่อทุกครั้งเพื่อให้เกิด การพัฒนาการเรียน การสอนยิ่งขึ้น (ร้อยละ 29.41) รองลงมา คือ สื่อจากชุมชนมีน้อยและไม่มี ความหลากหลายสามารถใช้ได้บางวิชาเท่านั้น (ร้อยละ 22.06) และควรผลิตสื่ออย่างต่อเนื่อง และทันสมัย (ร้อยละ 20.59) ตามลำดับ

ตาราง 4.18 จำนวนร้อยละของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร สถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการนิเทศภายใน

ข้อ	ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ	จำนวน (n = 56)	ร้อยละ (100)
1	ควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และนิเทศตามสภาพจริง	31	55.36
2	ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในเพื่อเป็น แนวทางในการปฏิบัติที่ตรงกัน	10	17.86
3	เมื่อนิเทศแล้วผู้บริหารควรให้คำแนะนำและเป็นที่ยิ่งของบุคลากร ให้มากขึ้น	9	16.07
4	การนิเทศไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ทำให้บางครั้งเป็นการนิเทศ บ่น โต้ะทำงาน และทำตามครั้งที่ผ่านมเท่านั้น	6	10.71

จากตาราง 4.18 พบว่า ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการนิเทศภายใน ที่มีผู้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจำนวนมากที่สุด ได้แก่ ควรมี การนิเทศอย่างต่อเนื่อง และนิเทศตามสภาพจริง (ร้อยละ 55.36) รองลงมา คือ ควรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ตรงกัน (ร้อยละ 17.86) และเมื่อนิเทศแล้วผู้บริหารควรให้คำแนะนำและเป็นที่ยิ่งของบุคลากรให้มากขึ้น (ร้อยละ 16.07) ตามลำดับ

ตาราง 4.19 จำนวนร้อยละของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน

ข้อ	ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ	จำนวน (n = 59)	ร้อยละ (100)
1	ควรจัดงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้	37	62.71
2	ควรมีการระดมทุนเพื่อหางบประมาณมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้	12	20.34
3	ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเท่าเทียมกัน	10	16.95

จากตาราง 4.19 พบว่า ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน ที่มีผู้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะมากที่สุดได้แก่ ควรจัดงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ (ร้อยละ 62.71) รองลงมา คือ ควรมีการระดมทุนเพื่อหางบประมาณมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ (ร้อยละ 20.34) และควรจัดสรรงบประมาณอย่างเท่าเทียมกัน (ร้อยละ 16.95) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ประเภทของโรงเรียน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูวิชาการ และครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมแตกต่างกัน
2. ครูวิชาการ และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา และขยายโอกาสทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมแตกต่างกัน
3. ครูวิชาการ และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมแตกต่างกัน
4. ครูวิชาการ และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากร ได้แก่ ครูวิชาการและครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวนเป็นครูวิชาการจำนวน 69 คน และครูผู้สอนจำนวน 843 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 912 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ครูวิชาการจำนวน 59 คน ครูผู้สอนจำนวน 269 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 328 คน แล้วทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ลักษณะ ได้แก่ แบบสำรวจรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด โดยได้รับคำปรึกษาจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือ เป็นการหา

ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ เมื่อได้เครื่องมือฉบับที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้ว จึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูวิชาการและครูผู้สอนในโรงเรียนอำเภอคูเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 8.533 - 15.298 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9877 ซึ่งถือว่ามีค่าสูงและผ่านเกณฑ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบทดสอบพร้อมทั้งหนังสือราชการจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 แจ้งโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมกับกำหนดวันรับแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ด้วยตนเอง ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนและส่วนที่ยังไม่ได้รับคืน กรณีไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยติดตามด้วยตนเอง ผลปรากฏว่าแบบสอบถามจำนวน 328 ฉบับ เก็บรวบรวมกลับคืนมาได้จำนวน 328 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปและใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนและร้อยละประกอบความเรียง

4.2 ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยและการจัดอันดับ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการกับครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและประเภทของโรงเรียน โดยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

4.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการกับครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ่

4.5 สรุปความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร รองลงมา คือ ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง พบว่า ครูวิชาการ และครูผู้สอนมีความคิดเห็นทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า มีความคิดเห็นทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า มีความคิดเห็นทั้งโดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความคิดเห็นทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่มีผู้แสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะจำนวนมากที่สุด ได้แก่

6.1 ด้านการพัฒนาบุคลากร ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรจัดครูผู้สอนเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่มีการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม รองลงมา คือ จัดคนให้ตรงกับงานและความสามารถของแต่ละบุคคล

6.2 ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีการจัดสื่อให้หลากหลายและจัดให้มีมีการประเมินผลการใช้สื่อทุกครั้งเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนยิ่งขึ้น รองลงมา คือ สื่อจากชุมชนมีน้อยและไม่มีควมหลากหลายสามารถใช้ได้บางวิชาเท่านั้น

6.3 ด้านการนิเทศภายใน ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และนิเทศตามสภาพจริง รองลงมา คือ ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ตรงกัน

6.4 ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรจัดงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ รองลงมา คือ ควรมีการระดมทุนเพื่อหางบประมาณมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้

อภิปรายผล

จากการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษารายละเอียดของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารเข้าใจและให้ความสำคัญต่อการส่งเสริม การจัดการเรียนร่วม สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 กำหนดว่า การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและ โอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และวรรคสอง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือ ไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและ โอกาส ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมได้มีการปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 22) ได้กล่าวถึงแนวคิดใน

การพัฒนาบุคลากรไว้ว่า การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นระบบสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาของครู สถานศึกษา และหน่วยงานการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาควรมีเป้าหมายสำคัญที่ การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริม และสนับสนุนครูให้สามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปสู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียนจนบังเกิดผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพให้แก่ครู และการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ และ ทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานการเสริมแรงในเวลาและ โอกาสที่เหมาะสม การสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ทำให้ครูเห็นคุณค่าและความสำคัญของตนเอง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาตนเอง และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ปรีชาพร วงศ์อนุตร โรจน์ (2543 : 12) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารต้องมีบทบาทเป็นผู้นำทิศทาง เป็นผู้กำหนดนโยบาย แนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อเป็นไปตามจุดหมายของสถานศึกษา เป็นผู้กระตุ้นความเป็นผู้นำ เป็นนักวางแผน เป็นผู้วางแผนที่ในระยะสั้นและระยะยาวร่วมกับคณะกรรมการของ โรงเรียน กำหนด โครงสร้างการบริหารงานในโรงเรียนเป็นผู้จัดการเปลี่ยนแปลง และเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง การจูงใจในการเปลี่ยนแปลง ผู้ประสานงานเป็นผู้บริหารการเรียนการสอน และเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ ดังนั้นผู้บริหารต้องส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนให้จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อและใช้เทคโนโลยีที่หลากหลาย และมีคุณภาพ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 1 พบว่า

2.1 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสภาพตำแหน่ง พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่เกี่ยวข้องที่รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วมที่มีตำแหน่งต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนร่วมที่ตรงกัน มีเจตคติที่ดีในการจัดการเรียนร่วม สอดคล้องกับแนวคิดของ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 138) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า สภาวะความพร้อม

ทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิดความรู้สึกและแนวโน้ม ของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งและสภาวะความพร้อมทางจิตนี้ จะต้องอยู่บน พอสสมควร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการจัดการสื่อและแหล่ง เรียนรู้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในด้านการพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นความสำคัญของครู และ บุคลากรทางการศึกษาเพราะครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ สนับสนุนให้พัฒนาตนเอง โดยการศึกษาคือ ฝึกอบรม สัมมนา คูงาน ให้โอกาสเข้า ร่วมกิจกรรม การพัฒนางานรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการทำงานเป็นทีม และงานที่ได้รับมอบหมาย ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ โดยเชื่อมั่นในระยะเบียบวินัย จรรยาบรรณ อย่างมีมาตรฐานวิชาชีพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ ด้านการจัดการ สื่อและแหล่งเรียนรู้ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก พิเศษเรียนร่วม การทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การผลิตสื่อที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะ สำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน รวมถึงปฏิรูปเทคโนโลยี การจัดปัจจัยสนับสนุน งบประมาณเพื่อ การศึกษา สื่อและเทคโนโลยีในรูปแบบที่หลากหลายที่มีคุณภาพและจัดการศึกษามุ่งเน้นให้มีการ ยกระดับคุณภาพของการศึกษาให้สูงขึ้น ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริศา มุลทะสิน (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โครงสร้างชี้ทของ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียน ร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บุคลากร ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โครงสร้างชี้ทที่มีตำแหน่งต่างกัน โดยภาพรวมมีความคิดเห็น ตามการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติการบริหารจัดการเรียนร่วม โครงสร้างชี้ท แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก พิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกประเภทของโรงเรียน และขนาดของ โรงเรียน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ต้องยึดหลักพื้นฐานว่า เด็กทุกคน

ย่อมสามารถเรียนด้วยกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่าง โดยที่โรงเรียนต้องจัดสภาพแวดล้อม และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของเด็กพิเศษ สอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ ว่าด้วยการจัดอันดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ (Maslow –Hierarchy of needs) เป็นเรื่อง แรงจูงใจแบ่งความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ความต้องการด้านกายภาพ ความต้องการด้านความปลอดภัย ความต้องการด้านสังคม ความต้องการด้านการเคารพ นับถือ และประการสุดท้าย คือ การบรรลุศักยภาพของตนเอง (Self Actualization) คือมี โอกาส ได้พัฒนาตนเองถึงขั้นสูงสุดจากการทำงาน แต่ความต้องการเหล่านั้นต้องได้รับการสนองตอบตามลำดับขั้นมุ่งจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการจัดการเรียนร่วมเป็นวิธีที่มีประสิทธิผลที่สุดสำหรับสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างเด็กปกติ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้นผู้บริหาร และบุคลากรทุกคน ต้องมีส่วนร่วมใน การวางแผนการดำเนินงาน มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กพิเศษ เรียนร่วม ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะที่เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย แนวทางการดำเนินงาน โดยมีครูวิชาการ ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายที่วางไว้และการจัดการศึกษามีการพัฒนาทั้งระบบ ดังนั้นประเภทของโรงเรียน และขนาดของโรงเรียนจึงไม่ส่งผลต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม

2.3 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่าย่อมทราบถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาดัง ๆ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมนั้นนอกจากผู้บริหาร และครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมแล้ว ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ผู้บริหารจึงควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ สมเดช แก้วหว่า (2547 : 8) กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาบุคลากรในในองค์กรให้เกิดความรู้ความสามารถ ทักษะ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน สามารถนำความรู้มาปรับปรุงและพัฒนางานให้เกิดประสิทธิภาพส่งผลต่อ

การพัฒนาองค์การอย่างสูงสุด นอกจากนี้กระบวนการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม พบว่า การเตรียมการสอน โดยครูผู้สอนเตรียมสื่อการเรียนการสอนซึ่งผลิตขึ้นเอง ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนถ้าครูผู้สอน ไม่มีประสบการณ์ในการสอนหรือมีประสบการณ์น้อยอาจทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้หรือเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ บุญดี บุญญาภิจ และคนอื่นๆ (2547: 3) กล่าวว่า การจัดการความรู้เป็นกระบวนการในการนำความรู้ที่มีอยู่ หรือเรียนรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อองค์กร โดยผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น การสร้าง รวบรวม แลกเปลี่ยน และใช้ความรู้ เป็นต้น

3. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูวิชาการ และครูผู้สอนเกี่ยวกับ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุดคือ ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรจัดงบประมาณให้เพียงพอ ต่อการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีการประชุมวางแผนการดำเนินงาน จัดคนให้ตรงกับงาน และความสามารถ มีการนิเทศติดตาม จัดงบประมาณสนับสนุน และระดมทุนเพื่อหางบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 25-26) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาพิเศษนั้นเป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาแตกต่างไปจากเด็กปกติ เนื่องจากมีความผิดปกติทางร่างกาย อารมณ์ พฤติกรรม หรือสติปัญญา ซึ่งต้องการการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และได้รับประโยชน์จากการศึกษาอย่างเต็มที่ การจัดการศึกษาให้แก่เด็กกลุ่มนี้ จึงต้องดำเนินการสอน โดยครูที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นพิเศษมี เทคนิควิธีการสอนที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ การจัดเนื้อหาของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน และวิธีการประเมินผลที่เหมาะสมกับสภาพ และความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อพัฒนาให้เกิดศักยภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ผู้วิจัย ได้สรุปประเด็นสำคัญ เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผลการวิจัย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 42 จัดให้มีห้องเสริมวิชาการ หรือ ห้องเรียนสอนเสริมให้กับเด็กพิเศษ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาควรจัด ห้องเรียนสอนเสริมให้กับเด็กพิเศษเพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ ได้เต็มตามศักยภาพ การจัดการเรียนรู้ จะต้องอาศัยงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียน มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม แก้ไข ปัญหาเป็น สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

2. ครูวิชาการ และครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการพัฒนาบุคลากร ประเด็นที่มีผู้เสนอความคิดเห็นหรือ ข้อเสนอแนะจำนวนมากที่สุด ได้แก่ ควรจัดครูผู้สอนเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่มีการ อบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม และควรจัดคนให้ตรงกับงานและความสามารถของแต่ละบุคคล ดังนั้นผู้บริหารจึงควรพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมทางการศึกษา โดย ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการอบรม อบรม เพื่อให้สามารถนำความรู้มาพัฒนาเด็กพิเศษ เรียนร่วม ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ ความสามารถ และความถนัดส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ครูวิชาการ และครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ ประเด็นที่มีผู้เสนอ ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจำนวนมากที่สุด ได้แก่ ควรมีการจัดสื่อให้หลากหลาย และจัดให้มีการประเมินผลการใช้สื่อทุกครั้งเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนยิ่งขึ้น และสื่อจากชุมชนมี น้อยและไม่มีควมหลากหลายสามารถใช้ได้บางวิชาเท่านั้น ดังนั้นผู้บริหารจึงควรมีการจัดสื่อให้ หลากหลาย ส่งเสริมให้บุคลากรผลิตสื่ออย่างต่อเนื่อง และทันสมัย และจัดให้มีการประเมินผล การใช้สื่อทุกครั้งเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนยิ่งขึ้น มีการใช้สื่อจากชุมชน และควรนำ เด็กพิเศษออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้มากขึ้น

4. ครูวิชาการ และครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการนิเทศภายใน ประเด็นที่มีผู้เสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจำนวนมากที่สุด ได้แก่ ควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และนิเทศตามสภาพจริงและควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ตรงกัน ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ตรงกันควรมีการกำหนดการนิเทศ นิเทศตามสภาพจริง และนิเทศอย่างต่อเนื่อง และผู้บริหารควรให้คำแนะนำกับครูและบุคลากรให้มากขึ้น

5. ครูวิชาการ และครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน ประเด็นที่มีผู้เสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจำนวนมากที่สุด ได้แก่ ควรจัดงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ และควรมีการระดมทุนเพื่อหางบประมาณมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรจัดหาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย อุปกรณ์การเรียนที่หลากหลายและเพียงพอกับจำนวนนักเรียน จัดงบประมาณให้เท่าเทียม และเพียงพอต่อการจัดการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามัธยมศึกษา เขตอื่น ๆ
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามัธยมศึกษา เขต 1-4
3. ควรมีการศึกษารูปแบบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม โดยเน้นปัจจัยส่งเสริมและพัฒนาเพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงพัฒนาและวางแผนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กมล บุพตา. (2547). การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านคอนหันนาสวรรค์
อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ. (2543). การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด : แนวทางสู่การปฏิบัติ
เอกสารชุดปฏิรูปการเรียนรู้ลำดับที่ 2 โครงการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กรมสามัญศึกษา. (2542). การประกันคุณภาพการศึกษากรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
(ร.ส.พ.).
- กองการศึกษาเพื่อคนพิการ. (2543). การจัดการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : กองการศึกษาพิเศษ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัญญารัตน์ ว่องศิริกุล. (2550). แนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2545). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรพิพัฒน์.
- คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา. (2545). การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

คณะกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา. (2543). **คู่มือการคัดแยกและส่งต่อ**

คนพิการเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

คณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). **ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด.** กรุงเทพฯ :

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

กัทธิดา วงศ์วัฒน์. (2550). **การบริหารจัดการตามโครงการซีท (SEAT).** กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). **เอกสารประกอบการเรียนวิชา 561813 การพัฒนาองค์การ.**

มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

_____. (2551). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : บুদ্ধพอยท์.

จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ. (2544). **จิตวิทยาทั่วไป.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เฉลิมพร วนาสันติสุข. (2555). **บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้**

ในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

วิทยานิพนธ์. ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2546). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :

เนรมิตการพิมพ์.

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2545). **กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาองค์กร.** กรุงเทพฯ :

เอ็กซ์เปอร์เนท.

ฐาปกรณ อ่อนคำ. (2545). **การบริหารการเรียนรู้ร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัด**

พะเยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงราย : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ถวิล อรัญเวศ. (2544). "นักบริหารมืออาชีพในยุคเขตพื้นที่การศึกษา," **วารสารวิชาการ.** 4(2) :

- ธีระ รุณเจริญ. (2545). การบริหารเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- _____. (2546). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แอล. ที. เพรส.
- เบญจา ชลธาร์นนท์. (2538). รวมบทความวิชาการทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.
- เบญจา ชลธาร์นนท์. (2544). การศึกษาแบบเรียนรวม. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวม. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต .
- บุญจันทร์ จันทร์เจียม. (2548). การบริหารสถานศึกษาแบบกระจายอำนาจของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เพชรบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเสริม รักพริ้ว. (2551). สภาพปัญหาและความต้องการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการจัดการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปฏิมา จันทร. (2549). บริบทการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์. (2543). ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในยุคปฏิรูป เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาข้าราชการครู. กาญจนบุรี : สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี.
- ประภัสสร สรวนรัมย์. (2554). สภาพและปัญหาการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษตามโครงสร้างซีท (SEAT Framewort) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปรีดา จันทูเบกษา. (2546). การบริหารโครงการเรียนร่วม. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สหมิตรออฟเซ็ท.
- _____. (2546). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี จำกัด.

ผดุง อาระวีญญู. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ :

กรุงธนพัฒนา.

พยอม วงศ์สารศรี. (2544). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : พิมพ์สุภา.

“พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551. ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 125 ตอนที่ 28 ก.

“พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับปรับปรุง 2545,” (2545).

ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก.

พิทักษ์ จันทร์เจริญ และคณะ. (2544). การศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

กรุงเทพฯ : สำนักวิจัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2542). หลักทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มณีรัตน์ เวียงวิเศษ. (2549). การพัฒนาบุคลากรในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม

โรงเรียนอนุบาลเขาสมรแกว อำเภอลำลูกกา จังหวัดขอนแก่น.

การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รุ่ง แก้วแดง. (2545). ประกันคุณภาพการศึกษาทุกคนทำได้ไม่ยาก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

วัฒนาพานิช.

_____. (2546). โรงเรียนนิติบุคคล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

วรุณบุพา วิโนทพรรณ์. (2546). ศึกษาการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ

ผู้บริหารสถานศึกษา อังกัศกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม

(การบริหารการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

วันทวิ ปาลโมกษ์. (2550, ตุลาคม-ธันวาคม). “บทบาทและความเป็นมาของนิเทศการศึกษา,”

วารสารโรงเรียนนายเรือ. 7(4) : 38

วาริ ธีระจิตร. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2545). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

- วัลลดา โพธิ์เงิน และภคพร เชิงหอม. (2548). การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นบุคลากร ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดบุรีรัมย์. (2550). การจัดการเรียนร่วม. บุรีรัมย์ : ศูนย์การศึกษา ประจำจังหวัดบุรีรัมย์.
- สมคิด บางโม. (2544). หลักบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สมคิด มawang. (2554). การศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูสังกัดโรงเรียนเทศบาล ในจังหวัดระยอง จันทบุรีและตราด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สมเดช แก้วห่อ. (2547). การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านขวาวใหญ่ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบัติ บุญประเคน . (2544). “ผู้บริหารยุคปฏิรูปการศึกษาตามลักษณะ 5 ป,” วารสารครู. ขอนแก่น . 1(2) : 20-21.
- สมพงษ์ สิงหะพล. (2544). การจัดการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : เม็ดทราย.
- สมศักดิ์ ไชยโชติ. (2550). สภาพและปัญหาการบริหารจัดการเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สกลนคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สมศักดิ์ คลประสิทธิ์. (2554, ธันวาคม). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- สมาน อิศวภูมิ. (2543). เอกสารประกอบการวิชาหลักทฤษฎีและการปฏิบัติการบริหารการศึกษา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา อุบลราชธานี 2543.
อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- สัมภาน์ พลอคขาว. (2549). ศึกษาภาพในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครู
โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดร ปีการศึกษา 2548.
ปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สาระพัด มากแสน. (2549). การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านตลาดเข้
อำเภอหนอง จังหวัดบุรีรัมย์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). แนวทางการจัดการเรียนร่วมใน
โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). งานนโยบายด้านการเรียนร่วม :
การดำเนินงานโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม (โครงการโรงเรียนแกนนำ
จัดการเรียนร่วมต้นแบบ 1 อำเภอ 1 โรงเรียน สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). กรอบการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับ
ผู้มีความสามารถพิเศษ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับประเมินคุณภาพการบริหารจัดการ
เขตพื้นที่การศึกษา. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). คู่มือการประกอบอาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ :
สหายบ่ลือกและการพิมพ์.

- ศุธิดา มุลทะสิน. (2554). สภาพการบริหารการจัดการเรียนร่วมโครงการซีทของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2554). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ปัญญาชน.
- สุพล วงสินธ์. (2545). "การบริหารโรงเรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา," วารสารวิชาการ. 5(6) : 29.
- สุรศักดิ์ ปากเฮ. (2545). "การนิเทศภายในหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียน," วารสารวิชาการ. 5(3) : 26.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1. (2556). คู่มือเอกสารชุดการศึกษาด้วยตนเอง. นุรีรัมย์ : อัดสำเนา.
- อรนุช ลิ้มศิริ. (2544). การสอนเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนันต์ ขวัญจันทร์. (2549). การพัฒนาหลักสูตรการเตรียมความพร้อมของครูโรงเรียนร่วม : กรณีโรงเรียนบ้านช้างคลอด. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุบล เล่นวารี. (2542). การบริหารและจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- Desai, I. (1993). "A Study of Primary School Principals Attitudes toward Mainstreaming on Victoria, Australia." *Dissertation Abstracts International*. 48(9) : 6-7.
- Miller, M. J. (2000). "A Descriptive Study of the High School Administration in the Implementation of Inclusive Education for Severely Disabled Students." *Dissertation Abstracts International*. 51(3) : 61-65A.
- Riedel, P. B. (1991, October). "An Investigation and Analysis of Educator Perception of Mainstreaming Mildly Handicapped Students in Grades 5-9 in Randomly Selected Urban and Duran School Division in Virginia Public Schools." *Dissertation Abstracts International*. 52 (4) : 1164.

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายวิษณุ โพธิ์ใจ

ด้วย นางลาวัลย์ ปักโกทะสัง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑” โดยมี ผศ.ดร.สจวน ทรงวิวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางพรณิชา บาร์เบอร์

ด้วย นางลาวัลย์ ปักโกทะสัง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑” โดยมี ผศ.ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ใช้ยานุเคราะห์รถจักรยานยนต์

เรียน นายอภิชา จันผากุลเชษฐ

ด้วย นางลาวัลย์ ปักโกทะสัง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑" โดยมี ผศ.ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขออนุญาตจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอิศรา สีทอง

ด้วย นางลาวัลย์ ปักโกทะสัง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑” โดยมี ผศ.ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๓ ๑๒๒๓ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๓ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวคำขวัญ ติรรัมย์

ด้วย นางสาวฉวี ปักโกทะสัง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑” โดยมี ผศ.ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๓ ๑๒๒๓ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๓ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสาวเอ้

ด้วย นางลาวัลย์ ปักโกทะสัง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓” โดยมี ผศ.ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางลาวัลย์ ปักโกทะสัง ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับ กำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๓ ๑๒๒๓ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๓ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสาวเอ้

ด้วย นางสาวฉวี ปักโกทะสัง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑” โดยมี ผศ.ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวฉวี ปักโกทะสัง ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับ กำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑(๑)/๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑

ด้วย นางลาวัลย์ ปักโกทะสัง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑” โดยมี ผศ.ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถาม ผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา
ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ใช้สอบถามความคิดเห็นของครูวิชาการ และครูผู้สอน ซึ่งมีทั้งหมด 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ใน 4 ด้านดังนี้

1. ด้านการพัฒนาบุคลากร
2. ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้
3. ด้านการนิเทศภายใน
4. ด้านการจัดงบประมาณสนับสนุน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

แบบสอบถามนี้เป็นเพียงการถามความคิดเห็นเท่านั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด และผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปวิเคราะห์ และนำเสนอผลในภาพรวมเท่านั้นจะไม่มีผลกระทบต่อ การปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามที่ตรงกับสภาพ ความเป็นจริงมากที่สุด อันจะก่อให้เกิดผลในการนำไปพัฒนาการบริหารการจัดการเรียนรู้สำหรับ เด็กพิเศษเรียนร่วมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ลาวัณย์ ปักโกทะตั้ง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

.....

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตรงตามข้อความที่เป็นจริง

1. สถานภาพตำแหน่ง

- ครูวิชาการ (ครูวิชาการ หมายถึง ครูที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้างานวิชาการของโรงเรียนและปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนในโรงเรียน)
- ครูผู้สอน (ครูผู้สอน หมายถึง ครู หรือบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอน หรือจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนในโรงเรียน)

2. ประเภทของโรงเรียน จำแนกเป็น

- ประถมศึกษา
- ขยายโอกาสทางการศึกษา

3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

- ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี
- ประสบการณ์ 5 -10 ปี
- ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

4. ขนาดของโรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน

- ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 1-120 คน)
- ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 121- 300 คน)
- ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนมากกว่า 300 คน)

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อตรงกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนของท่านมากน้อยเพียงใด เมื่อท่านพบว่าข้อความในข้อนั้น ๆ มีการปฏิบัติในระดับใดแล้ว ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดระดับการปฏิบัติงาน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
0	ให้การส่งเสริมสนับสนุนครูในการอบรมและการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล	...	✓

คำอธิบาย จากตัวอย่างในข้อ 0. ผู้ตอบแบบสอบถามกาช่อง 4 แสดงว่า ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าการให้การส่งเสริมสนับสนุนครูในการอบรมและการทำแผนเฉพาะบุคคลมีการปฏิบัติมาก

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการพัฒนาบุคลากร					
1	ประชุมชี้แจงนโยบายหลักในการปฏิบัติภารกิจให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน
2	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำ โครงสร้างขององค์กร เพื่อความเป็นเอกภาพ ชัดเจน เป็นรูปธรรม
3	แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน เพื่อกำหนดนโยบาย และดำเนินงานการจัดการเรียนร่วม
4	มอบหมายหน้าที่ให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการดูแลเด็กพิเศษได้อย่างทั่วถึง
5	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม
6	สนับสนุนให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาตนเอง โดยการศึกษาต่อ ฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน
7	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และแสวงหาข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ นอกเหนือจากที่ได้รับจากหน่วยงาน
8	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ โดยยึดมั่นในระเบียบวินัย จรรยาบรรณ อย่างมีมาตรฐานวิชาชีพ
9	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ ความสามารถ และความถนัดของตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการพัฒนาบุคลากร (ต่อ)					
10	ส่งเสริมให้ครูทั่วไป และครูการศึกษาพิเศษมีการปรึกษากัน และทำงานร่วมกันเป็นทีม
11	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถผลิตสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการทางการศึกษาให้สอดคล้อง เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
12	สนับสนุนให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
13	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษา จัดทำเอกสาร หลักฐานกรณีเหตุกำกับติดตามในสถานศึกษาอย่างเป็น รูปธรรม
	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้					
14	วางแผนการจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนรู้
15	จัดหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วัสดุอุปกรณ์ที่ทำให้ครูมีความพร้อม ในการจัดการเรียนรู้
16	จัดให้มีคอมพิวเตอร์ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับครูเพื่อ ทำการสืบค้นข้อมูล
17	จัดระบบสารสนเทศการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษา และในชุมชน
18	ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศทั้งใน และนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
19	ส่งเสริมให้ครูนำนักเรียนไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายในและ ภายนอกท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ (ต่อ)					
20	ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กปกติ ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กพิเศษอย่างหลากหลาย
21	ส่งเสริมให้ครูจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนให้มีความเหมาะสมกับ นักเรียนแต่ละประเภท
22	ส่งเสริมให้ครูจัดมุมแสดงผลงานที่เกิดจากการใช้สื่อนวัตกรรม การเรียนรู้
23	ส่งเสริมให้ครูมีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนรู้
24	ส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาในเรื่องการใช้เครื่องมือ สื่อ และ อุปกรณ์เสริมต่าง ๆ
25	สนับสนุนเอกสาร หลักสูตร คู่มือครูสำหรับการจัดการเรียน ร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	ด้านการนิเทศภายใน					
26	วิเคราะห์ปัญหาหาความต้องการของครูในการจัดการเรียนรู้ใน สถานศึกษา
27	มีการวางแผนปรับปรุงงานวิชาการ และการจัดการเรียนรู้ใน รูปแบบที่เหมาะสมกับสถานศึกษา
28	จัดทำปฏิทินการนิเทศภายใน โรงเรียนอย่างเป็นระบบและ ต่อเนื่อง
29	กำหนดแนวทางปฏิบัติและนโยบายเกี่ยวกับการนิเทศภายใน อย่างชัดเจน
30	แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายในของสถานศึกษาโดยให้ทุก ฝ่ายมีส่วนร่วม

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการนิเทศภายใน (ต่อ)					
31	นิเทศภายในสอดคล้องกับสภาพบริบทปัญหา และความต้องการของโรงเรียน
32	ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ
33	ส่งเสริมให้มีการจัดทำเอกสารหลักฐานการนิเทศกำกับติดตาม ในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม
34	ส่งเสริมครูนำผลนิเทศมาพัฒนา และปรับปรุงสื่อ นวัตกรรมใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
35	ส่งเสริมให้ครูยอมรับผลการนิเทศซึ่งกันและกัน
36	ประชุมปรึกษาหารือ สรุปการประเมินผลการนิเทศภายใน
37	นำผลสรุปจากการประเมินผลการนิเทศภายในไปใช้ใน การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
	ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน					
38	ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดทำหลักสูตรที่มีรายวิชาสาระ เพิ่มเติมที่หลากหลายตรงตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของเด็กพิเศษ
39	ปรับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เอื้อต่อสภาพ ความบกพร่องของเด็กพิเศษแต่ละประเภท
40	สร้างบรรยากาศของการยอมรับเด็กพิเศษให้ครู นักเรียน แม่ค้า ภารโรง ฯลฯ รับรู้และร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลอย่างถูกวิธี
41	ส่งเสริมการจัดห้องสมุดทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อสนับสนุน การจัดการเรียนของครูเด็กพิเศษ

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน (ต่อ)					
42	จัดให้มีห้องเสริมวิชาการ หรือห้องเรียนสอนเสริมให้กับ เด็กพิเศษ
43	จัดหาหนังสือ ตำรา วารสาร เอกสารวิชาชีพให้ครูได้ศึกษา กันคว้าว่างหลากหลาย
44	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
45	ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำการวิจัย
46	จัดให้เด็กพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนร่วม โดยคำนึงถึง ความบกพร่องของแต่ละบุคคล
47	จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วม
48	จัดให้มีการสอนทักษะการช่วยเหลือเบื้องต้นให้กับเด็กปกติ เพื่อคอยช่วยเหลือเด็กพิเศษ
49	จัดให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าอบรมสัมมนาในการจัด การศึกษาพิเศษ
50	มีการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และบริการทางการศึกษา ให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษ

ตอนที่ 3

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา
ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร
สถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม

1. ด้านการพัฒนาบุคลากร

.....
.....
.....

2. ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้

.....
.....
.....

3. ด้านการนิเทศภายใน

.....
.....
.....

4. ด้านการจัดงบประมาณสนับสนุน

.....
.....
.....

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ลาวัณย์ ปักโกทะสัง

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ข้อ	ประเด็นบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ค่าอำนาจจำแนก (ค่าที)
	ด้านการพัฒนาบุคลากร	
1	ประชุมชี้แจงนโยบายหลักในการปฏิบัติการกิจให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน	9.590
2	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำโครงสร้างขององค์กร เพื่อความเป็นเอกภาพ ชัดเจน เป็นรูปธรรม	9.994
3	แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียนเพื่อกำหนดนโยบาย และดำเนินงานการจัดการเรียนร่วม	9.219
4	มอบหมายหน้าที่ให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการดูแลเด็กพิเศษได้อย่างทั่วถึง	9.635
5	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม	11.409
6	สนับสนุนให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาตนเอง โดยการศึกษาต่อ ฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน	9.590
7	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และแสวงหาข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ นอกเหนือจากที่ได้รับจากหน่วยงาน	9.200
8	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ โดยยึดมั่นในระเบียบวินัย จรรยาบรรณ อย่างมีมาตรฐานวิชาชีพ	9.484
9	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มตามศักยภาพ ความสามารถ และความถนัดของตนเองได้อย่างมีคุณภาพ	10.546
10	ส่งเสริมให้ครูทั่วไป และครูการศึกษาพิเศษมีการปรึกษากัน และทำงานร่วมกันเป็นทีม	11.644
11	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถผลิตสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการทางการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสม กับความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	11.234

ข้อ	ประเด็นบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ค่าอำนาจจำแนก (ค่าที่)
	ด้านการพัฒนาบุคลากร (ต่อ)	
12	สนับสนุนให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	10.886
13	ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษา จัดทำเอกสารหลักฐานการนิเทศกำกับติดตามในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม	10.592
	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้	
14	วางแผนการจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนรู้	12.793
15	จัดหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วัสดุอุปกรณ์ที่ทำให้ครูมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้	9.196
16	จัดให้มีคอมพิวเตอร์ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับครูเพื่อทำการสืบค้นข้อมูล	8.533
17	จัดระบบสารสนเทศการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษา และในชุมชน	10.792
18	ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศทั้งใน และนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	10.986
19	ส่งเสริมให้ครูนำนักเรียนไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	11.379
20	ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กปกติได้ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กพิเศษอย่างหลากหลาย	14.255
21	ส่งเสริมให้ครูจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	13.096
22	ส่งเสริมให้ครูจัดมุมแสดงผลงานที่เกิดจากการใช้สื่อนวัตกรรมการเรียนรู้	13.303
23	ส่งเสริมให้ครูมีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนรู้	12.196

ข้อ	ประเด็นบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ค่าอำนาจจำแนก (ค่าที)
	ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ (ต่อ)	
24	ส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาในเรื่องการใช้เครื่องมือ สื่อ และ อุปกรณ์เสริมต่าง ๆ	13.248
25	สนับสนุนเอกสาร หลักสูตร คู่มือครูสำหรับการจัดการเรียนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	12.671
	ด้านการนิเทศภายใน	
26	วิเคราะห์ปัญหาความต้องการของครูในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา	14.000
27	มีการวางแผนปรับปรุงงานวิชาการ และการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่เหมาะสมกับสถานศึกษา	14.331
28	จัดทำปฏิทินการนิเทศภายใน โรงเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	14.067
29	กำหนดแนวทางปฏิบัติและนโยบายเกี่ยวกับการนิเทศภายในอย่างชัดเจน	12.704
30	แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายในของสถานศึกษาโดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม	14.021
31	นิเทศภายในสอดคล้องกับสภาพบริบทปัญหา และความต้องการของโรงเรียน	13.649
32	ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ	13.236
33	ส่งเสริมให้มีการจัดทำเอกสารหลักฐานการนิเทศกำกับติดตามในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม	12.707
34	ส่งเสริมครูนำผลนิเทศมาพัฒนา และปรับปรุงสื่อวัตกรรมการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้	14.657
35	ส่งเสริมให้ครูยอมรับผลการนิเทศซึ่งกันและกัน	13.099
36	ประชุมปรึกษาหารือ สรุปการประเมินผลการนิเทศภายใน	13.253
37	นำผลสรุปจากการประเมินผลการนิเทศภายในไปใช้ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	13.356

ข้อ	ประเด็นบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม	ค่าอำนาจจำแนก (ค่าที)
	ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน	
38	ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดทำหลักสูตรที่มีรายวิชาสาระเพิ่มเติมที่หลากหลายตรงตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของเด็กพิเศษ	14.262
39	ปรับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เอื้อต่อสภาพความบกพร่องของเด็กพิเศษแต่ละประเภท	12.702
40	สร้างบรรยากาศของการยอมรับเด็กพิเศษให้ครู นักเรียน แม่ค้า ภารโรง ฯลฯ รับรู้และร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลอย่างถูกวิธี	15.298
41	ส่งเสริมการจัดห้องสมุดทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนของรู้เด็กพิเศษ	14.562
42	จัดให้มีห้องเสริมวิชาการ หรือห้องเรียนสอนเสริมให้กับ เด็กพิเศษ	11.347
43	จัดหาหนังสือ ตำรา วารสาร เอกสารวิชาชีพให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอย่างหลากหลาย	11.048
44	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	12.889
45	ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำการวิจัย	12.107
46	จัดให้เด็กพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนร่วม โดยคำนึงถึงความบกพร่องของแต่ละบุคคล	13.603
47	จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วม	13.434
48	จัดให้มีการสอนทักษะการช่วยเหลือเบื้องต้นให้กับเด็กปกติเพื่อคอยช่วยเหลือเด็กพิเศษ	13.810
49	จัดให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าอบรมสัมมนาในการจัดการศึกษาพิเศษ	14.117
50	มีการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และบริการทางการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	12.629

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30

N of Items = 50

Alpha = .9877

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางลาวัญช์ ปีกโกทะสัง
วัน เดือน ปี	10 มิถุนายน 2524
สถานที่เกิด	19 หมู่ 16 ตำบลพรสำราญ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	19 หมู่ 16 ตำบลพรสำราญ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู โรงเรียนวัดตะลาว อำเภอลำทะเมนชัย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดตะลาว ตำบลตะลาว อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2537 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบัวทอง อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2540 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระครูพิทยาคม อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2543 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระครูพิทยาคม อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2547 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2557 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัด บุรีรัมย์